

**CELJSKI
TEDNIK**

KDO BO RAZREŠIL ALTER NATIVO: ZGODOVINSKI ARHIV DA ALI NE?

V zadnji, 15. številki CT so bili objavljeni deleži, ki so v proračunu občine Celje namenjeni za financiranje kulturne dejavnosti v letu 1966. Z zaskrbljujočo prizadevnostjo je v članku poudarjeno, da sta med kulturnimi zavodi

dva, katerih sredstva so občutno manjša kakor lani. Zavedajo se spomeniško varstvo in njegov težavni položaj je dobil nekoliko več poudarka, Zgodovinski arhiv pa je bil omenjen bolj mimogrede, čeprav bi tudi njegov problem zaslu-

žil več pozornosti. Prav to me vzpodbuja, da zapišem o njem nekaj misli, še posebej, ker podatke o višini sredstev ni točen, dajem pa tudi v presoji upravičenost zgornjega naslova.

Za dejavnost zavoda je v celjskem proračunu določenih 3,3 milijona starih dinarjev in ne 3,82 milijona, kakor smo lahko prebrali. 520.000 starih dinarjev je Svet za znanost in kulturo iz svojega sklada namensko določil za delo, ki nima z nalogami in delom arhiva kot zavoda nikakšne zveze. 3,3 milijone pa je le 36% lanske realizacije...

Nadaljevanje na 6. strani

Slavko Slander v rubaški, ki mu jo je izvezla njegova sestra Mica. (Slika je iz okrog leta 1938).

V ponedeljek, 25. tega meseca ob 17. uri bodo v občasnih razstavnih prostorih Muzeja revolucije v Celju odprli spominsko razstavo Slavka Slandra, ki jo je pripravil oddelek NOB. Na razstavi bo prikazana vsa partijska in kulturna dejavnost Slavka Slandra od njegove mladosti do prezgodnje smrti v sodnih zaporih mariborskega okrožnega sodišča. Gradivo, kolikor je bilo dosegljivo, obsega nekaj nad 50 fotografij, pisma in sodne akte in bo v treh zaokroženih delih posredovalo trnovo pot revolucionarja po tedanjih zaporih. Slavko Slander je bil kot član CK KPS in sekretar pokrajinskega komiteja za severno Slovenijo prvi organizator upora proti okupatorju. Pričujoča razstava naj bi bila oddolžitev njegovemu nesebičnemu in požrtvovalnemu delu.

Razstava v Muzeju revolucije bo odprta do 11. maja dnevno od 9. do 12. in od 15. do 18. ure.

KULTURNA REVILJA V SEMPETRU

ZAČETEK OBETA

V nedeljo je bila v Sempetru zelo uspela kulturna revija, ki jo je priredil občinski svet zveze kulturno prosvetnih organizacij v Zalcu. Poleg domačega Savinjskega okteta in folklorne skupine, je nastopil še Ljubljanski študentski oktet, Saleški oktet iz Soštanja, folklorna skupina Obrtnik iz Ljubljane, KUD Kajuh iz Dobrne, instrumentalni ansambel Stirje kovači iz Slovenj Gradca, kvintet Branka Skruha, Saleški fantje in drugi.

revijo vladalo veliko zanimanje in so bile vstopnice razprodane že teden dni prej. To namreč kaže, da je šempetersko kulturno življenje na pravi poti, za kar ima seveda nedvomno zasluge zelo agilna domača Svoboda.

V reviji, ki je imela tekmovalni značaj, je med vokalnimi ansambli zasedel prvo mesto ljubljanski študentski oktet, med instrumentalisti Stirje kovači, medtem ko so med folklornimi skupinami zmagali domačini.

Zanimivo je zlasti, da je za

ŽEBLJICA

Potrošniki se pritožujejo, da v celjskih mesnicah ni drobovine. Vprašujejo, če »sodobna« živina nemara zraste brez drobovja! Takšno vprašanje je seveda nekonstruktivno in provokativno, da ne rečemo, naivno, saj živine brez drobovine ni. Problem je le, kje je drobovje! Mesarji oziroma proizvajalci bodo morda vedeli. Kolikor ne, pomeni, da drobovja res ni, kakor tudi, naj potrošniki ne vprašujejo, ali je, ker drobovja, ki ga ni, tako ne morejo dobiti, ampak lahko dobijo kvečjemu odgovor, ki jim bo šel recimo vsaj na jetra. (oh)

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA

CELJE, 22. APRILA 1966 — LETO XXI. — ST. 16 CENA 50 DIN PAR

NESPAMETNA REŠITEV

**ALI BOMO NADALJEVALI S STARO
PRAKSO PRESELJEVANJA RAZLIČNIH
USTANOV V ZGRADBE, KI NISO
BILE GRAJENE ZANJE?**

Pred nedavnim je celjska občinska skupščina formirala posebno komisijo, ki naj bi preučila vprašanje preselitve Pionirske knjižnice v novo poslopje Studijske knjižnice oziroma ugotovila, ali ne bi bilo pametneje, da bi Mestni muzej kljub projektu, ki je v novem poslopiju predvidel mesto tudi zanj, vendarle ostal tam, kjer je. Motiv, ki je porodil takšno misel, sicer res ni brez vsakršne osnove saj izhaja iz prihranka dveh milijonov starih dinarjev, ki jih v primeru, da bi Pionirsko knjižnico preselili, občina ne bi zanj plačevala Mestni ljudski knjižnici za najemni-

nov, pa ni bil nihče ne kriv ne kaznovan? Morali bi prenehati s staro prakso preseljevanja ustanov v zgradbe, ki jim funkcionalno ne ustrezajo, ker niso bile grajene zanje. Kako dolgo se bomo učili na napakah?

Ta argument za pa je tudi vse.

S preselitvijo Pionirske knjižnice v prostore Studijske knjižnice se predvsem ne strinja prizadeta ustanova — Mestni muzej, katere samoupravni organ so skušali sploh ignorirati. Prav tako se ne strinja tudi Studijska knjižnica. Odpor zoper takšno nespametno rešitev je utemeljen že s tem, da je projekt nove zgradbe upošteval tudi rešitev Mestnega muzeja, pri čemer je predvidel zanj poleg upravnih še druge prostore, funkcionalno prilagojene njegovi dejavnosti, kjer naj bi bile dragocene zbirke že enkrat dostopne široki javnosti. Najbrž smo si enotni v tem, da je muzej javna ustanova, ki mora, če naj ima sploh kakšen smisel in pomen, s svojimi stalnimi razstavami razgrinjati pred obiskovalci kulturno zgodovinske in umetniške eksponate, in da potemtakem ne more biti zgolj skladišče takšnega ali drugačnega gradiva, dostopnega še kvečjemu prahu in pajčevin! Celjski muzej si je lani ogledalo okrog 20 tisoč obiskovalcev; v njem imajo učenci tudi reden praktičen pouk. Ze samo to dejstvo odtehta dva milijona dinarjev — če ga seveda vidimo v njegovi kulturno vzgojni obliki. Navsezadnje — kultura tudi ni zastoj!

Ce naposled priznamo, da je integracija knjižnice s knjižnico sicer idealna zadeva, moramo vsaj v tem primeru vendarle priznati tudi njun bistveno različen značaj in namen.

Dva milijona po našem mnenju ne moreta biti vzrok za odločitev, zavoljo katere bi nas čez leta bolela glava. (Mimogrede retorično vprašanje: ali nismo prav z betonsko ploščo zapravili dosti več milijo-

V petek in soboto je bil v EMO v Celju tretji kongres slovenskih kemikov. O nekaterih najvažnejših ugotovitvah — na 5. strani. (Foto: David).

OBLET- NICA OF

V počastitev 25-letnice ustanovitve OF so v republiškem kakor občinskih merilih razpisali nagrade za naloge, ki bi jih naj pisali učenci 7. in 8. razreda osemletk in dijaki vseh razredov šol druge stopnje na temo — ob 25-letnici OF. V Celju bodo nagradili 10 najboljših nalog dijakov šol druge stopnje in 6 nalog učencev osemletk. Nagradence bodo sprejeli in jim izročili nagrade na dan 27. aprila na občinski skupščini.

Na drugi strani objavljamo nekaj odlomkov iz naloge, ki jo je žalska občinska komisija že predvidela za eno izmed nagrad.

Tomaž Potočnik

turizma, vsaj kar zadeva naravne lepote, toda to je premalno. V Preboldu so občani in gostinsko podjetje Hmeljar vložili ogromno denarja v gradnjo bazena. Pri tem pa je zmanjkalo dva milijona dinarjev za filtrirne naprave in elektriko — prazen bazen vsekakor ne bo atrakcija, s katero bi služili turistični dinar.

— V Preboldu ste postavili eno izmed prvih vikend naselij v državi. S čim ste to naselje dopolnili v dvajsetih letih?

— Tip naših hišic ni grajen za »dojgo« sezono, temveč samo za poletne mesece, kajti ob pomladanskih ali jesenskih dneh je v njih hladno. Kljub temu so hišice dobro služile namenu. Glede nadaljnega razvoja pa samo toliko: 1000.000 dinarjev, ki jih društvo prejema iz leta v leto, je mogoče nekaj pomenilo pred 16 leti. Ne glede na to smo opremili klubske prostore za naše goste. Usposobili smo več tujskih sob pri privatnikih, uredili bazen.

— Pred leti je turistično društvo vzdrževalo in oskrbovalo gostinski lokal v naselju. Potem ste ga morali prodati socialističnemu sektorju; od takrat so v tem lokalu vedno slabo poslovali, kljub

temu, da je društvo prej imelo velike dobičke. Kaj menite, zakaj gostišča v družbenem sektorju nikakor ne morejo zaživeti?

— Dejavnost in uspehi turističnih društev so usahnil ob težnji, da naj se društva ne bi ukvarjala z gospodarsko dejavnostjo. Za vse, kar smo vložili — to niso bile samo dotacije — so nas oskubili. Za gostišča pa je bistveno to, da komaj ga ustanovimo, rabimo direktorja, skladiščnika, računovodjo in natakarja. Tu pri nas sta dva gostinska delavca ustvarjala izgubo, medtem ko sedaj, ko sta privatnika, ustvarjata dobička.

— Turistična in kulturna dejavnost naj bi čimveč nudili gostu. Ali velja to pravilo tudi za Prebold?

— Nekoč, tega je že mnogo let, smo imeli v Preboldu dva, tri pevske zборе, igrali smo igre, ljudje so se izobraževali in zabavali, danes tega ni. Ničesar ne spravimo skupaj, kljub temu, da smo marsikaj scentralizirali. Starci ne moremo vsega.

— Kaj menite, kaj predstavlja coklo turističnega razvoja? — Dajate, takse. Pogledite: za klubsko sobo smo kupili televizor; 45 odstotkov sredstev smo morali odvzeti za dajatve. Če bi ga kupil zase, mi tega ne bi bilo treba. Ali pa: najemnem delavca, da bi okrog vikend naselja obrezal živo

ZAKAJ TAKO?

GEODETI BREZ DENARJA

Geodetski zavod v Celju ima v občinskem proračunu zagotovljenih komaj 4,5 milijona od potrebnih 12,5 milijonov starih din za njuna geodetska dela. Pri tem je zanimivo to, da je preteklo komaj mesec dni od sprejetja proračuna, ko se je pojavil zahtevek, da vsota v proračunu ne bo zadoščala za njuna dela v letošnjem letu ampak komaj za dokončanje lanskoletnih izmer.

Nedvomno, da so geodetske izmere važne, saj dajejo osnovo urbanizmu. Zakaj torej ni teh osnovnih sredstev zagotovil občinski proračun? Zakaj tega niso uvideli že takrat, ko je bil dalj časa osnutek proračuna v javni razpravi? Očitno je, da je zatajila strokovna služba, pa tudi pristojni svet kot družbeni organ. Če bi ta-

krat, ko so razpravljali o komunalnem proračunu, povabili k sodelovanju tudi predstavnik geodetskega zavoda, se gotovo kaj takega ne bi moglo zgoditi.

Tako so na zadnji seji sveta za urbanizem razpravljali o rebalansu proračuna za komunalno dejavnost, saj je treba zagotoviti 6 do 8 milijonov starih din za njuna geodetska dela. Polovico te vsote bo šlo iz postavke, predvidene za zizidalne načrte, polovico pa iz postavke, ki je predvidena za manjše komunalne objekte.

VREME

Do 27. aprila bo še spreminljivo vreme s pogostimi manjšimi padavinami. Temperature v porastu.

PISMA

Javno vprašanje komunalni skupščine Celje

Na zboru volivcev na Otoku je bilo odbornikom in navzočim uslužbencem občinske uprave postavljeno vprašanje — kaj je s Kajuhovo ulico. To ulico so bili namreč v jeseni leta 1964 z buldožerjem razorali in nato tako pustili v nemar. Pred tem je bila kar v redu, resda neasfaltirana. Sedaj bo kmalu poteklo dve leti, nihče pa ne nadaljuje z deli. Cesta je barje, ker so tudi vsi odtočni kanali zamašeni. To tudi ob sušnih dneh! Volivci te ulice upravičeno kritizirajo takšno malomarnost. Predsednik krajevnih skupnosti Otok in komunalni inšpektor občinske skupščine sta si sicer v lanskim jeseni ulico ogledala in tudi Celjski tednik je objavil sliko barja v tej ulici — toda ukrepov ni!

Zato volivci v tej ulici zahtevamo, da nam merodajni javno odgovore, kdaj nameravajo z deli

nadaljevati, oziroma zakaj so dobro površino ulice uničili in kdo je za tako delo odgovoren. To vprašanje je bilo na zboru volivcev postavljeno, toda jasnega odgovora ni bilo. Odgovorili so le, da bo Kajuhova ulica urejena takoj, ko bodo nadaljnje urejevanje dopuščale vremenske razmere. Pogoji za tako urejevanje so letos nastopili že v mesecu februarju, Kajuhova ulica pa je še vedno — barje! Ali res tudi za ponovno namestitve odstranjenega gramoza in ureditev odtokov ni denarja? Vrednost je to največ 20.000.— starih dinarjev!

Za volivce ob Kajuhovi ulici:
R. P.

Dvorana — vežbališče

Vsakdo, ki potuje v smeri proti Dobrni ali Vitanju, lahko že od daleč opazi v Strmcu stavbo, ki je sicer sušilnica kmetijskega kombinata Zalec, vendar je v njen lep kulturni prostor. Prosvetno društvo »Toneta Tomšiča« v Strmcu je notranjost lepo opremilo z zavesami in novimi stoli. Dvorana je torej nečemu

namenjena. Ker je ta prostor treba smotrno izkoristiti, se včasih v njej shajajo tudi druge organizacije — socialistična zveza, krajevna skupnost, zveza borcev in zveza komunistov, torej ljudje, ki bi morali čutiti moralno in materialno odgovornost do družbene lastnine. Če bi bilo to res, potem bi prostor za sabo uredili. Toda ne, čiščenje in urejanje prepuščajo le upravnemu odboru prosvetnega društva. Toda ta lahko le počisti, ne more pa popraviti materialne škode, saj so poškodovani stoli, raztrgane zavese in podobno. V dokaz te neodgovornosti naj navedem samo en primer:

Zadnje nedeljo v marcu so gasilci organizirali gasilsko vajo. Da bi ustvarili navidežno stvarno situacijo, so napravili dimno zaveso, ki so jo morali potegniti ravno po dvorani, tako da se je kadilo skozi vsa okna. Pri tem se niso spomnili, da blatni in okovani čevlji ne sodijo v dvorano. Zato ni čudno, da je bil dvorana polna blata, stoli razmetani in umazani, tla pa polna cigaretnih ogorkov. Kaj ne bi mogli gasilci vaditi kje drugje? — cv

OTROŠKA MODNA REVILJA PREPROSTO IN LEPO

Pod tem geslom je občinska zveza prijateljev mladine v Celju priredila preteklo sredo in četrtek otroško modno revijo. Revija ni imela komercialnega značaja, temveč je bil njen namen prikazati staršem primerna oblačila in modele za predšolsko in šolsko mladino ter tako po svojih močeh prispevati tudi k estetski vzgoji mladine. Revija je lepo uspela; ugajali so mladi manekeni, še posebej pa mala pevca Oto iz Celja in Ljiljana iz Siska. Igral je an-

sambel doma JLA. Ob vsem tem pa nikakor ne moremo razumeti, da si je prireditelj v obeh dnevih ogledalo komaj kakšnih 500 gledalcev. Ne moremo se otrestiti občutka, da bi bil obisk boljši, če bi organizatorji poklicali na pomoč kakšno podobno parolo kot »tombola, veliki dobitki, za jedila in pijače poskrbljeno — v odmoru pa še mimogrede otroška modna revija« in stanje bi bilo verjetno veliko razveseljivejše.

M. U.

»OB 25-LETNICI OF«

Oče in sin sta stopala po stezi k spomeniku skupine padlih partizanov. Listje jima je šelestopalo pod nogami. Redki sončni žarki so božali zemljo, ki je popila kri junakov.

Tistega jutra, pred 25 leti, ko še nihče ni vedel, kaj se bo zgodilo, so vzele pot pod noge. Pešiča partizanov je krenila v napad na italijansko postojanko. Sovražnika se niso bali. »Moj tovariš je bil hraber borec.« je dejal oče. Vendar je dobil strel blizu srca. Čez nekaj hipov je umrl. Vse hudo pa je bilo že mimo, ko so njegovi tovariši zasledovali sovražnika.

Samo listje je šumelo na drevju in čakalo, da ga veter odpihne. Tistega dne je bila v Ljubljani ustanovljena organizacija OF — osvobodilna fronta. Ustanovila jo je KPS.

Mirko, takšno je bilo partizansko ime mojega očeta, je bil še vedno kurir, a je bil premeščen iz stanice 26 — 22. Težko je zapuščal te kraje, ki so se mu tako priljubili, a ker ga je klicala dolžnost, je ubogal, ker je vedel, da ga bo tudi posledje vodila pot po teh krajih. Svoje kurirsko delo je vestno opravljal. Vsak drugi večer je nosil pošto po skritih gozdnih stezah. Poleg njega je vedno hodil njegov prijatelj Stane. Na poti sta največ močala, dasiravno sta si mnogo zaupala. Razkrivala sta drug drugemu vsa doživlja, pa naj je bilo to srečanje z dekletom ali pogovor o ljubezni.

Nekega večera v februarju sta se znova podala na kurirsko pot. Bila je mrzla zimska noč. Snega je bilo do kolena. Ozke gazi so bile speljane le od hiše do hiše. Sneg je močno naletaval in burja je zavijala okrog gričev. Mlada partizana sta krenila iz Gorenjskove hiše, kjer so imeli svojo kurirsko postojanko, po strmi polzki gazi preko travnika. Čudovit mir je bil naokrog. Nikjer se ni ničesar zganilo, le sneg je naletaval. Skoraj ju je bil premočil, saj sta bila zelo slabo oblečena. Oba sta nosila težke nahrbtnike. Njuni koraki so bili hitri, saj sta se zavedala, da ju ne sme sovražnik dobiti v roke, posebno pa na ta večer, saj sta nosila najnujnejše potrebščine ranjencem in bolnikom na Dobrovlje.

Oba sta se dolgo pogovarjala pri hiši Stankovega dekleta. V hiši so se srečali tudi drugi borci. Stanko si je oprtal nahrbtnik in prijel v roke puško, so vsi v sobi zaslislali od zunaj glasn krik. »Stoj!« Trenutek vse tiho, kakor v grobu. Nato zopet. »Stoj!« Tisti hip je že počil prvi strel. Ta strel je prebudil vse. Kakor blazni so planili pokonci in se gnetli, kdo bo prišel prej na prosto. V trenutku so bili obkoljeni. Nemci so glasno kričali in streljali, tako da se je svetilo okrog hiše, kakor da bi bil požar. Vsakemu je po glavi blodila misel: Rešiti se. Na obrambo ni bilo misliti, kajti bili so brez orožja. Junaški partizan, ki je tičal v kotu pri peči, je kakor brez uma skočil na prag hiše, odprl italijansko ročno bombo in jo med glasnim krikom »Na juriš!« vrgel med napadajoče. Strašna eksplozija je povzročila med sovražnikom zmehdo. Neugnani partizani so ta čas planili iz hiše v val gostega dima, med pokanjem pušk in granat.

Nemci so popuščali. Oče si je poiskal zaklonišče in čakal. Prisluškoval je. Nikjer se ni ničesar zganilo. Od daleč je slišal krakanje vran, v bližini pa se je oglasil skovir. »Zdaj moram poiskati Staneta, brez njega ne morem naprej.« si je dejal in odšel na bojišče. Ze od daleč je zagledal na južni strani stavbe ležati neko truplo. Ni si upal v bližino. Ležal je vznak, v mlaki svoje krvi, z razprostrtimi rokami in z odprtimi usti, kakor da bi še hotel reči: »Zdaj sem dal zadnje, kar sem imel, svoje življenje za rešitev domovine.« Oče se je sveto nagnil nad mrtvo truplo in kakor blazen kričnil. Pod njim je ležal mrtvi tovariš — kurir Stane.

Na obzorju so se pokazali prvi znaki svita, ko je šel po strmi stezi proti kurirski postojanki. Vsi so vedeli, da se je moralo nekaj zgoditi, ker prihaja sam. Povedal jim je, naj pripravijo grob za mrtvega Staneta, kajti tudi mrtvega ne smejo dobiti v roke Nemci. Stiri tovariši so odšli, da odnesejo mrtvo truplo v zasnežen smrekov gozd, kjer mu bodo smreke pele večno uspanko.

V nedeljo pred 25. obletnico OF je oče popoldne stal ob robu vinogradov in gledal na vas Loke. Bilo mu je dolgčas, zato je gledal naokrog, kje bi videl kakšnega človeka. Od nekod je slišal korake, ki so se mu približevali. Prihajajoča ni opazila očeta, hotela je nadaljevati pot, pa jo je oče ustavil. Pozdravu je sledila Timikina želja. »Oče prav je, da sva se našla tukaj. Davno sem že mislila na tebe. Izvedela sem, da ti veš, kje je pokopan moj Stane. Kako rada bi malo oplela njegov tihi grob, ga okrasila z zadnjim jesenskim cvetjem. Ne veš, kako mi je hudo brez njega.«

Vsi, ki se spomnimo na minule dni, čutimo, da iz neštetihi gomil partizanov, talcev, morda pozabljenih v zatišju smrek, veje dah trpljenja, tople ljubezni in junaštva. Njihova ljubezen prihaja v nas in nam bo večni kažipot. Lazar Pavla — Osnovna šola Tabor, 8. razred

PRED IZREDNO KONFERENCO SZDL ŠMARJE Večji vpliv občana v samoupravi

IZREDNA OBČINSKA KONFERENCA SZDL ŠMARJE PRI JELSAH BO PRIHODNJO SREDO. NA KONFERENCI BODO RAZPRAVLJALI O ZAKLJUČKIH MINULEGA KONGRESA SZDL SLOVENIJE, O IZVAJANJU SKLEPOV ZADNJE OBČINSKE KONFERENCE, POSEBEJ PA SE O VLOGI OBCANA V KOMUNALNI SAMOUPRAVI.

Na zadnji seji izvršnega odbora občinskega odbora SZDL je bila osrednja točka dnevnega reda namenjena izredni konferenci občinske organizacije. Sklenili so, da bodo na njej razpravljali o zaključkih VI. kongresa SZDL Slovenije, zlasti o tistih, ki so za šmarsko področje najbolj pomembni. Gre predvsem za vprašanje nadaljnega razvoja komune, kmetijskega gospodarstva in šolstva. Največji poudarek pa naj bi posvetili vlogi občana v komunalni samoupravi. Predvsem naj bi ocenili dosedanje oblike neposrednega odločanja občanov, obveščeno občana, delo krajevnih skupnosti, stike odbornikov z volivci in podobno.

V začetku konference bodo na krajši slovesnosti proslavili 25. obletnico ustanovitve OF. Proslave obletnice bodo na ta dan tudi v krajevnih skupnostih in na šolah.

Na izredni konferenci bodo tudi izvolili delegata za zvezni kongres SZDL Jugoslavije. Kot možne kandidate omenjajo pedagoškega svetovaleca Franca ZUPANCA, Vlada

TKAVCA, direktorja steklarskega šolskega centra v Rogoški Slatini in republiškega poslanca inženirja Andreja MARINCA.

Na seji izvršnega odbora so se tudi dogovorili za plenum občinskega odbora SZDL o turizmu. Plenum bo v sredini maja. V ta namen so do-

ločili posebno komisijo, ki bo pripravila gradivo. Na plenumu bodo razen članov občinskega odbora povabili tudi predsednika krajevnih skupnosti, predstavnike turističnih društev, gostinskih in trgovskih podjetij. Na plenumu naj bi razpravljali predvsem o razvoju turizma kot eni najpomembnejših panog šmarskega gospodarstva. O materialih, ki jih bo pripravila komisija bodo pred plenumom razpravljala vodstva krajevnih organizacij SZDL in sveti krajevnih skupnosti.

KA

Kidričev nagradjenec iz Štor

Med prvimi člani štorskega železarskega kolektiva, ki so se pred leti odločili za izredni študij, je bil

tudi asistent za strojno vzdrževanje — strojni tehnik Stane Gajser. Vpisal se je na strojni oddelek mariborske Višje tehniške šole, ki ga je tudi končal in maja 1965 že diplomiral. Med tremi odličnjaki je bil tudi tovariš Pišek, drugi izredni študent te stroke iz železarne.

Stane Gajser si je za diplomsko nalogo izbral zahtevno temo: Naloga za notranje ozobljenje na odvalnem rezkalnem stroju — 10, znamke IOPS. Nalogo je odlično izdelal. Z malenkostnimi dimenzionalnimi korekturami je to napravo možno prilagoditi tudi za druge tovrstne stroje. Ker je njen pomen zelo obširen, so nalogo predlagali za nagrado sklada Borisa Kidriča. Tako je bil med devetimi študenti mariborskih šol določen za nagrado tudi inženir strojništva Stane Gajser. Nagradjenec je vesel velikega priznanja, pravi pa, da bo še bolj zadovoljen, če mu bo uspelo realizirati tako rešitev ozobljenja tudi v železarni v Štorah.

R. U.

RAZSTAVA FILMSKEGA PLAKATA

V Ljubljani so 15. aprila odprli v Moderni galeriji mednarodno razstavo filmskega plakata. Za to razstavo je prijavilo sodelovanje več držav. Med njimi so Poljska, Češka, Švedska, Zvezna republika Nemčija, Spanija, Sovjetska zveza, Nizozemska, Finska in celo Japonska. Razstavo prireja revija Ekran in odbor za film in televizijo pri Zvezi kulturno prosvetnih organizacij, ki sta za izbiro najboljših plakatov imenovala tudi posebno komisijo. Razstava v Moderni galeriji bo odprta do 25. aprila; v Celju pa si jo bomo lahko ogledali jeseni.

ZABELEŽENO ZA VAS

GREMO V TUJINO

Dragi bralci!

Gremlino v tujino! To je v zadnjih časih zelo aktualna aviza, ki prinaša še bolj aktualne devize. Saj se razumemo; vsakdo ima pravico do dela. Kdor ga ima in kdor ga ne dobi, oba lahko gresta. Tako pač odhajajo. Različni različno. Nekateri, ker so strokovnjaki in so zato bolj koristni v tujini, kjer primanjkuje strokovnjakov, drugi, ker so se doma navlekli svojega poklica in bi radi recimo zmag pomivali vsaj posodo, tretji ... in tako dalje.

Tako je iz vrst tistih, ki so imeli doma solidno zaposlitev, odšel tudi on. Tja v Nemčijo, tja v Koromandijo, kot bi korigiral pesnika. Sicer, mea culpa, z enako

pravico kot vsi drugi. A vendar. Pripadam tistim, ki so se nekoč borili zoper »tiste«; danes jim, da tako rečem, služijo, kajti zaslužiti denar, lahko pomeni toliko kot služiti. Pravzaprav nič takega. Več ko dve desetletji je dolga doba in človek, ki ima v možganih prostora komaj za kako milijardo vtisov, lahko marsikaj pozabi.

Pravzaprav je vse skupaj čisto neznaten in nepomemben moralni problem. Toda, prosim vas, kdo bi se ukvarjal z moralnimi problemčki? Kdo, ki zagleda njihovo veličanstvo, marke? Kdo bi videl še kaj več od avtomobila? Ali se z moralo lahko vozimo? Morala je na žalost brez koles! In če bi jih že imela, se marsikdo (tudi na žalost) najbrž ne bi premaknil z mesta. Saj veste, brez goriva ... To spoznanje je vsekakor v prid stvarni motorizaciji in zato — kar pojdimo v tujino! Kozorog

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

Po daljšem ugibanju, kako bodo v Avstriji rešili vprašanje vlade, je zdaj očitno, da si je ljudska stranka vendarle zagotovila prvenstvo in da po zmagi na volitvah ni preveč pripravljena na razne koalicijske rešitve, saj so v vladi sami predstavniki ljudske stranke. Sedaj je ostal dr. Klaus, za novega vicekanclerja pa so imenovali dr. Bocka, medtem ko je zdajšnji vicekancler dr. Pittnermann postal predsednik kluba socialističnih poslancev v parlamentu. V Vietnamu so v okolici in v mestu Danang razmere še vedno zaostrene, četudi je general Ton Tan Dinh, ki poveljuje tankajšnjim enotam prepovedal sleherne demonstracije. Toda zdaj so začeli v Dalatu z gladovno stavko študenti in vse kaže, da se bo vznemirjenost še kar

naprej širila. Četudi je nejasna usoda generala Kyja in njegove vlade, pa vseeno ne moremo pričakovati, da bi se vse kar čez noč spremenilo. Ameriško letalstvo nadaljuje bombne napade na Severni Vietnam, kjer se je zdaj osredotočilo na cilje pomembnejših gospodarskih objektov in na ceste ter železnice, ki vodijo proti LR Kitajski. Verjetno bi radi preprečili dostope »zaveznikov« v primeru potrebe? V Južnem Vietnamu pa bombardirajo razne površine, kjer domnevajo, da bi lahko bile osvobodilne enote, a kakor zatrjujejo predstavniki osvobodilnega gibanja, padajo bombe v veliki večini v prazno. Amerika dolži Indijo, da se je usmerila preveč v prid Severnega Vietnama, toda indijski predstavniki zatrjujejo, da ni njihova naklonjenost v nobenem primeru usmerjena h kakršnikoli obliki vojaškega reševanja problema. Vztrajajo v načelu, da bi morali uredničevati zaključke ženevske konference in reševati vietnamski problem z miroljubno politiko, ki še živahno diplomatsko dejavnost.

bi prinesla predvsem politično rešitev in odstranila vmešavanje tujih sil v notranje zadeve.

V Konstanzi je bil te dni proces proti ustaškemu zločincu Kardumu, ki je izvedel atentat na nekdanjega jugoslovanskega konzula Andrijo Klariča. Ze proces je pokazal, da nemškimi oblastem ne gre preveč za nujnost obsodbe in četudi v času poročanja še ne vemo za rešitev, lahko domnevamo, da bodo skušale nemške sodne oblasti prevreči odgovornost na drugega, saj so v navesti dejstev posebej poudarili, da ima Kardum italijanski in ne nemški azil.

Traški predsednik Aref vztraja pri miroljubni koeksistenci, a o samostojnosti Kurdiv noče nič slišati. Med Nemčijo in Francijo rešujejo status dveh francoskih divizij, ki sta zdaj postali »okupacijske čete«, ker Francija ni več v sestavi NATO. V maju bodo ta vprašanja med Nemčijo in Francijo razčistili do kraja, dotlej pa lahko pričakujemo problem z miroljubno politiko, ki še živahno diplomatsko dejavnost.

CELOVITO REŠEVANJE ZAPOSLENOSTI

ENOTNO BELEŽENJE PROBLEMATIKE IN UČINKOVITO USMERJANJE

SREDI MARCA JE OBČINSKA SKUPŠČINA V CELJU SPORAZUMNO S SOUSTANOVITELJICAMI SKUPŠČINAMI BREŽICE, LAŠKO, SEVNICA, SENTJUR, SLOVENSKE KONJICE, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC USTANOVILO KOMUNALNI ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE. V ZVEZI Z NOVIM SISTEMOM DELA IN O PREDNOSTIH TAKŠNE ORGANIZACIJE SMO SE POGOVORILI Z DIREKTORJEM ZAVODA STANETOM POLAJNARJEM.

Temeljna izhodišča za reorganizacijo so zastavljena že v ustavnih določilih in z različnimi zakonskimi predpisi, ki zagotavljajo enak položaj delavcev SFRJ, enake priložnosti družbenih organov v urejanju bistvenih vprašanj zaposlovanja, je pojasnjeval tovariš Polajnar. Podrobneje je delovanje zavodov opredelil še republiški zakon, ki v bistvu terja racionalno organizacijo službe in strokovno delo zavodov za zaposlovanje.

Komunalni zavod ima svojo skupščino, ki jo sestavlja 23 predstavnikov iz vseh osmih občin, med njimi enajst z dveletno mandatno dobo. Za predsednika skupščine so izvolili Ivana Cokana, podpredsednika ObSS Celje, za njegovoga namestnika pa Alojza Kotarja iz Montane v Zalcu. Skupščina je obravnavala tudi konkretne naloge zavoda v prihodnjem obdobju, pri čemer so posebej poudarili značilnosti gospodarskega razvoja skladno s problematiko zaposlovanja, upoštevali so predvsem naloge, ki jih moramo uresničevati skladno z reformo, ki terja izboljšanje kvalifikacijske strukture zaposlenih in večje izkoriščanje delovnih sredstev kakor tudi latentne rezerve delovne sile.

Pri opredelitvi dejavnosti zaposlovanja je potrebno razumeti zaposlovanje v najširšem pomenu kot proces — od poklicnega usmerjanja, strokovnega izobraževanja in usposabljanja do konkretne zaposlitve in adaptacije na delovnem mestu. Dejavnost zavoda pa ne smemo razumeti samo v zaposlovanju, temveč v pomoči in sodelovanju v tem procesu. Prav zaradi teh obveznosti bo zavod skrbel in deloval v problematiki zaposlovanja v vseh področjih in bo imel številne naloge.

Komunalna skupnost za zaposlovanje bo s skupščino vodila politiko zaposlovanja. Komunalni zavod za zaposlovanje pa bo uresničeval naloge na območju osmih občin, kjer živi 216.000 prebivalcev, od tega 106.000 aktivnih, med katerimi je 64.000 aktivnih zavarovancev, a letno konča osnovno šolanje okoli 4.000 otrok.

Za zgled in skladno z reorganizacijo je Komunalni zavod sklenil lastno zasedbo od 34 na 23 delavcev, a nova struktura je izobrazbeno precej boljša. Ne da bi bolj podrobno naštevali posamezne naloge in obveznosti, ki jih ima in jih bo uresničeval zavod, bi spregovorili še nekaj besed o poslovanju, kar bo verjetno najbolj zanimalo občane.

Zavod bo imel svoje stalne delovne enote v Sevnici (za Sevnico in Brežice) ter v Zalcu (za Zalec in Slovenske Konjice), medtem ko se Mozirje vključuje v velenjsko in koroško skupino. Četudi bi kdo sodil, da je Zalec preveč oddaljen (lokalno) od Slovenskih Konjic, je Zavod Poskrbel tudi za rešitev tega vprašanja, saj bodo v Slovenskih Konjicah ob ponedeljkih in petkih uradne ure.

Uradne ure bodo tudi na sedežih drugih občinskih skupščin in sicer: v Laškem vsak drugi torek, v Sentjurju vsako prvo sredo v mesecu, v Šmarju pri Jelšah pa vsak četrtek.

Zavod meni, da je za redno poslovanje takšen razpored uradovanja zadosten, a če bi se pokazale še druge potrebe, jih bo zavod pravočasno uvažal in izpopolnjeval. Toda takšna organizacija bo imela številne druge prednosti. Recimo za primere, ko starši želijo posvetovanja s psihologom. V primerih, ko bo nekaj staršev (4 do 5 primerov) želelo v nekem kraju nasvete psihologa za svoje otroke, bo ta že prihodnji teden prišel. Če pa se bo v kakšnem kraju prijavil samo en primer in tudi kasneje ne bi bilo dodatnih prijav, bo psiholog kljub temu v roku treh tednov prišel na posvet.

Navedli smo samo primer psihologa, a takšne strokovne usluge bo zavod omogočal tudi na drugih področjih dela. Predvsem pomembno pa bo temeljito anketiranje v osnovnih šolah o poklicni usmerjenosti mladine. Če ob takem anketiranju bo zavod

mogel odkrivati problematiko, ki se bo pokazala v določenih krajih in potem pravočasno odločati in usmerjati mladino u strezno izbiro poklicev. Toda tudi poklicno usmerjanje ne bo ostalo samo pri ugotovitvah želja in dispozicij, kajti naloga tega usmerjanja je dosti bolj v uresničevanju potreb in možnosti za vključevanje mlade delovne sile v družbeno-ekonomski proces.

Izhodišča za kompleksno dejavnost in uresničevanje skladnega zaposlovanja terjajo podrobne analize o migraciji delovne sile, kadrovske strukture, politiki štipendiranja, sploh o

potrebnosti določenih kadrov in rezultati takih analiz niso samo v pravnem usmerjanju mladine v poklice, temveč tudi v pravilnem stimuliranju za odločitve v posamezne poklice (štipendiranje) in v končni fazi določajo tudi potrebnost in kapacitativnost določenih strokovnih šol za neko območje. Nekaj takih analiz je že izdelanih, a izdelati jih bo potrebno še v nekaterih občinah in potem enkrat za vse območje jasno, kako bomo moralno usmerjati in voditi politiko zaposlovanja, kar bo v mnogem omililo nekatere zdajšnje probleme.

Herbert Savodnik

ODGOVARJA DIPL. EKONOMIST EDO GABERSEK, ANALITIK V ZDRAVILISCU DOBRNA

— Kot član folklorne skupine »France Marolt« ste prepotovali vso Evropo in videli mnogo zanimivega. Zdaj se že nekaj časa poklicno ukvarjate s turizmom, zato nas zanima, kaj bi uvedli pri nas, kar vas je zunaj najbolj zanimalo?

● Predvsem bi morali misliti na možnost povezanosti in prepletosti vseh zvrsti turizma, zimskega, letnega, zdraviliškega, izletniškega, kar danes vse preveč ločeno obravnavamo in ne moremo doseči kontinuiranosti. Ob tem pa seveda moramo izhajati iz pogojev, ki smo jih doslej ustvarili. Posebnost, ki me je v tujini najbolj presenetila, so predvsem odprti bazeni, ki so aktivni tudi pozimi. Tak bazen s termalno vodo sem videl v Italiji, odprt bazen imajo v Moskvi z ogrevano vodo. V Budimpešti deluje pozimi kar šest odprtih bazenov.

— Mislite, da bi pri nas lahko uvedli zimsko aktivnost odprtih bazenov?

● Vsekakor. Prednost imajo sicer Rimske Toplice a pogoje za to imajo še Laško, Rogaska in Dobrna. Vzporedno z zimsko aktivnostjo odprtih bazenov pa bi morali misliti tudi na razširjanje zimskega turizma, pripraviti in urediti bi morali spušča, napeljati žičnice in vlečnice.

— Zaradi izrazito tranzitnega turizma zaznavamo v turističnih koncih razmeroma veliko zasedenost prenočišč. Kako bi mogli rešiti to vprašanje?

● V vseh krajih bodo morali hoteli skrbeti za povečanje ležišč, to je dejstvo. A še dosti več, kakor smo doslej, bi mogli napraviti z ureditvijo turističnih sob pri zasebnikih.

— Bi vse to omogočilo večjo stalnost turizma, da ne bi vedno govorili samo o tranzitu, ali bi bilo potrebno še kaj?

● Do neke mere bi že to uveljavilo načelo stalnosti. A če hočemo gosta — dopustnika zadržati dalje časa, potrebujemo zanj še mnogo vrst razvedrila, ki ga danes ne najde.

— Kaj bi lahko zadržalo dopustnike v naših krajih?

● Tujci se navdušujejo nad lepoto okolja, a tudi to postane zanje enolično, če ga ne popestrimo z vmesnim razvedrilom. V okolici bazenov bi bila potrebna razna igrišča, ki ne terjajo velikih vlog: balinanje, kenglanje, badminton, tudi tenis, ping-pong in celo strelišča z različnimi puškami. Skratka, ravnati bi morali po načelu: za vsakogar nekaj, torej tudi za starejše in najmlajše dopustnike.

— Bi tudi zasebna gostišča lahko kaj pripomogla?

● Predvsem z uvajanjem specialitet in domače hrane ter morda z domiselno postrežbo. Tudi domača godba v gostišču bi bila zanimiva in še kaj. Zasebniki imajo običajno dvorišča, kjer bi lahko napravili kakšno igrišče ali vsaj peskovnike za otroke, ki jih sicer tako težko krotimo v gostiščnem prostoru. Pa še nekaj: turista gosta ne bi smeli ljubosumno zapirati z mislijo, naj pusti pri nas kar največ denarja. Omogočimo mu raje malo spremembe. Če že spi v hotelu, ga pošljimo kdaj na kosilo h kakšnemu zasebniku! Dosti raje bo ostal še kak dan pri nas.

— In kaj bi morala storiti turistična društva?

● Predvsem bi morala usmerjati politiko turističnega razvoja, iskati nove oblike, možnosti in vsebino turistične dejavnosti, z ustreznimi propagando pridobivati domačine za turistične akcije in tujino pravilno informirati o možnostih našega turizma. Vsekakor pa bi morala pritegniti mlajše strokovnjake z različnih področij (lep primer v Sentjurju!), ki bi z voljo sodelovali. Čeprav smo marsikaj zanimivega iz starodavnosti pozabili, kar bi lahko popestrilo turistično vsakdanost, pa nikakor ne zmoremo prelomiti zastarele miselnosti.

H. S.

Pred nekaj časa smo objavili v našem listu sliko napisne table z dvojezičnim opisom. Četudi smo sliko objavili kot zanimivost, je lastnik pohitel, odstranil nekdanjo tablo in razobesil novo. Lepo bi bilo, če bi vsi tako hitro ravnali kot zasebni pečar v Zidaniškovi ulici!

V ŽALSKI OBČINI PREMALO SPECIALIZIRANIH TRGOVIN

MANJ DOMAČEGA BLAGA

ČUDNA NESKLADJA V TEKSTILNI INDUSTRIJI

LANI JE NA PODROČJU ŽALSKE OBČINE PORASTEL PROMET V TRGOVINI SKORAJ ZA POLOVICO. SE VEDNO JE PREMALO SPECIALIZIRANIH TRGOVIN.

Po združitvi trgovskih podjetij v žalski občini, ki so bila združena v enotno podjetje »Savinjski magazin«, je opazen kvaliteten napredek večje izbire blaga. Trgovsko podjetje Savinjski magazin pokriva s svojimi poslovalnicami celotno področje občine. S svojo bogato in razvejano mrežo uspešno oskrbuje prebivalstvo s špecerijskim, manufakturnim in drugim blagom. Kljub temu pa v večjih industrijskih centrih občine in v samem Zalcu primanjkuje specializiranih trgovin. Pred nedavnim so Žalčani sicer pridobili specializirano trgovino pohištva, vendar je to premalo. Tako se občani pritožujejo, zakaj ni specializiranih trgovin za gospodinjstvo opremo, več vrst konfekcijskih oblačil, predvsem pa izdelkov, ki jih proizvaja domača tekstilna industrija. Tu mislijo predvsem na prodajalno nogavic, ki jih proizvaja polzelska tovarna ter na tekstil, ki ga proizvajajo v Preboldu.

Vprašanje zaloga domačih tekstilnih izdelkov nam postane nekoliko jasnejše ob sistemu povezovanja uvoza in izvoza, ki v tekstilni indu-

striji povzroča neskladje. Vzrok je v njenem izvozu tekstilne industrije. Da bi si tekstilci zagotovili potrebne surovine, bombaž in volno, mora tekstilna industrija velik del proizvodnje izvažati. V najugodnejših pogojih bi tekstilna industrija lahko odstopila domačemu trgu le 22,5 odstotka proizvodnih zmogljivosti. Zato se dogaja, da uvažamo tretjerazredne ženske nogavice, ki jih pri nas prodatajamo za kakovostne, naše, domače pa pod neugodnimi pogoji izvažamo. Podobno je tudi na primer pri kamgarnih. Za meter kamgarna, ki ga izvozimo, dobimo povprečno 2,7 dolarja, za meter kamgarna, ki ga uvozimo, pa damo skoraj 7 dolarjev. Pri tem pa vemo, da je mnogo našega kamgarna bilo izvoženo v dežele, ki so zahtevale visoko kvaliteto, medtem ko za uvoženo ne moremo trditi, da po kvaliteti odstopajo od domačih, kar bi po ceni moralo biti. Očiten nesmisel!

Kljub temu pa domača podjetja le prevelikokrat vihte izvozne obveznosti, na domači trg pa pomislijo najpogosteje le, ko so zunaj do-

živeli neuspeh ali pa so jim blago zaradi takšnih ali drugačnih vzrokov vrnilo. V Zalcu že nekaj let občani insistirajo, da bi polzelska tovarna nogavic odprla prodajalno svojih izdelkov, kar pa, kot kaže, ne bo realizirano niti letos. Podobno je s prebolsko tekstilno industrijo.

Ob tem pa vseeno ne moremo mimo dejstva, da sorodna podjetja in tovarne oskrbujejo lastne prodajalne, ki so pogosto tudi ventili za prodajo blaga, ki ga širša trgovska mreža ne sprejme. Kot vemo so te prodajalne dobro obiskane. V žalskem primeru gre za premlajhen posluh do domačega potrošnika, ki se ni popravil niti ob vplivu in predlogih občinske skupščine.

OD VSEPOVSOD

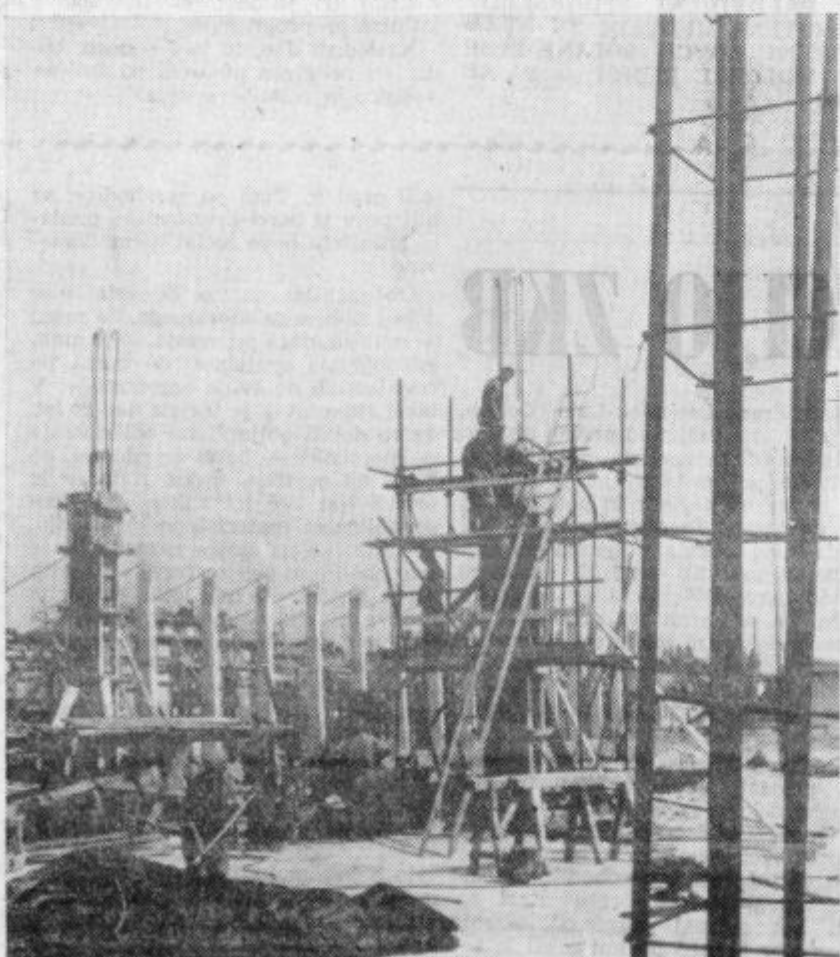
BRASLOVCE: Pred nedavnim je vodstvo kmetijskega obrata sklenilo, da bi zaradi pomanjkanja stanovanj preuredili del gospodarskega poslopja. Poslopje stoji pred naseljem in zaradi neurejenega vzdrževanja kvira estetski ugled kraja.

Pred začetkom turistične sezone so pripravljala dela tudi v Braslovcah v polnem teku. Poleg tega da urejajo tujske sobe, bodo v kratkem uredili še okolico jezera, da bi ga usposobili za kopalnišče. Kaže, da letos zaradi pomanjkanja sredstev ne bodo zgradili ob jezeru provizorija, v katerem bi bila okrepčevalnica.

Po ureditvi in asfaltiranju ceste skozi naselje Braslovce so ustrezni organi sprejeli sklep, naj bi kmetijski stroji in vprezna vozila vozila po obvojni cesti, vendar tega vzniki in lastniki ne upoštevajo.

ROGASKA SLATINA: V nedeljo bo tu delovna konferenca slatinskih komunistov. Udeležili se je bodo člani ZK iz vseh slatinskih osnovnih organizacij. Razpravljali bodo o nalogah, ki jih narekuje reforma pri nadaljnjem razvoju gospodarstva ter pereča vprašanja slatinskega območja. Gre predvsem za delo krajevne skupnosti za novo šolo in otroško varstveno ustanovo za kino, za izobraževalne ter kulturne dejavnosti in podobno.

ŠMARJE PRI JELSAH: Pri delavski univerzi v Šmarju so zaključili prvi tečaj nemškega jezika. Tečaj so uspešno končali slušatelji v Rogaski Slatini. V Šmarju bodo tečaj končali to soboto. Na delavski univerzi so z znanjem tečajnikov zelo zadovoljni.

NOVI 'AERO'

V kratkem obdobju nekaj mesecev je travniški kompleks ob Ipavčevi ulici močno menjal svojo podobo. Po nekaj letih čakanja na gradbeno dovoljenje je kolektiv celjskega Aera lani poletel le začel graditi tam nove proizvodne prostore. Tu bo stala hala za proizvodnjo tehniškega papirja, poleg tega pa še eno najmodernejših skladišč — z zelo razvito mehanizacijo — v deželi. Če bo Ingrad svoje delo nekoliko pospešil, bodo verjetno končali do 30. septembra, to pa je tudi predviden rok.

Gradnja obeh velikih objektov ob Ipavčevi ulici je pravzaprav del velikih rekonstrukcij in gradnje novih poslovnih prostorov. Najpohvalneje pa je seveda to, da so sredstva, vložena v to veliko nalogo, lasten prihranek tega prizadevnega kolektiva.

„Zdi se mi da ga malo...“

VSAK DVAJSETI CELJAN VE ZA ENO TURISTIČNO ZANIMIVOST, MEDTEM KO OB TEM VPRAŠANJU PORTIRJI IN NATAKARJI POTIJO KRVAVI POT. KVARTANJE SODI V SAM VRH KULTURNIH PRIREDITEV CELJANOV. »GOSPOD X« JE BIL NAVDUŠEN NAD RAZVALINAMI OKOLIŠKIH GRADOV IN TOPLO VODO V STRANICAH. ZA KOGA BI NAJ GRADILI REKREACIJSKE DOMOVE?

»Mein Gott!« je zastokal »gospod X«, ko je popil po trudapolnem dnevu zadnjjo kavo v uredništvu. »Vi v Jugoslaviji slavite po kuhanju turške kave. Zdi se mi pa, da sem v teh dneh popil preveč katoliške in manj muslimanske. Takšno namreč mi proizvajamo na tone — v koncentratih.«

Človeku se miho stori, ko ga tako ves dan posluša, ko v ljudno in brez naporov beleži vtise, ko mu razkazuje lokale, nasade, razvaline, potoke oštarije in brez heca, do potankosti si je ogledal celo to veleceljsko čudo hotel brez direktorja — Celeio.

Ko smo v začetku pripravljali vozni red, ki bi se ga naj dosledno držali, smo vanj vključevali čim manj gostinskih lokalov, ker smo vedeli, da ga le-ti ne zanimajo, niti ne razveseljujejo. Tokrat pa je nenadoma pretrgal že vpeljan protokolarni vrstni red in začel siliti v skoraj vseh 43 gostilnih, kolikor jih je na našem območju.

Pozneje je to pojasnjeval, češ da ga je navdušila gostilna na Frankolovem kjer smo se ustavili po prihodu iz Ži. Nekje med Žičami in Črešnjicami smo se vsedli na brstečo travo in se zazrili v dolino.

»Zakaj žičkega samostana ne približate turistu?« je nenadoma vprašal ter grizel kislico. Začeli smo se zmrdovali in spogledovati.

»Tako mislim, zakaj ne bi širši svet zvedel za to znamenitost! Saj menda ne mislite, da je dovolj že tista fotografija v tistem bifeju, kako se mu že pravi...«

Dopovedovali smo mu, da se turistični delavci in ostali čimtelji trudijo, da bi ta spomenik kulture približali turistom. Odraz tega da je tudi nova cesta, ki preko Črešnjic ta del sveta povezuje z avtomobilsko cesto. Zlasti pa finančno razumevanje za spomenike.

»Tu pri vas, pa me nikar ne razumite narobe, preveč proizvajate, se hitro navdušujete in premalo skrbite, da bi to, kar že imate, tudi ohranili.«

»Kako?« Ali vam nismo pripovedovali, kako smo vsi skupaj krili izgubo, ki so jo iz leta v leto ustvarjali v Celeii?«

»Drži, drži, to načelo vi pogosto uporabljate v turizmu. Gre pa zato, da bi s tem, kar imamo, lahko celo več ustvarili. Poglejte, v Konjicah nismo našli nobenega gostinskega lokala na vzorno čistočo! Ali ste pogledali v stranišče v tisti gostilni pri Poznetu? Ne samo čisto, svež toaletni papir... Če bi malo bolj obvladali vaš jezik, bi lahko v straniščih prebral veliko časopisov, ki jih tam puščajo za toaletni papir. Papirja ni niti v Evropi, hotelu, ki ima pred vhodom tablo združenja...«, ne mislim očitati takih

stvari, to ni niti moj namen, toda tisto malo truda, ki ga nekateri privatni gostilničarji kažejo — to mi bosta oba priznala — tistega v teh vaših družbenih sektorjih redko najdemo. Tu je vse nekako tako po domače, preveč domače. Se spomnite, ko smo bili poleg petih gostov edini v velikem restavracijskem prostoru hotela Celeia? Kako se je cel štab kuharic in natakarkarjev hihital ob strežni mizi? Drži, da vam najboljši gostinski kadri beže — tudi v vaših časopisih lahko najdemo vabila, ko jih vabijo ven, čez mejo. Zakaj so pa tam zaželeni in iskani?«

Nekoliko napeti smo prevetrili Črešnjice se odžejali in končno obiskali izvire toplih vrelcev v Stranicah. »Gospod X« se je sezul in si v topli vodi namakal noge.

»Fantastično, neverjetno!« je gostolel.

Po načrtih bomo v Frankolovem zgradili lep rekreacijski center, ki bo zajel tudi to dobrino, smo mu pripovedovali. Načrti predvidevajo, da bo tam moderno kopališče, naselje s parkirnimi prostori.

»In kaj boste s tem, kar sedaj tam stoji?«

»To bomo porušili.«

»Cujte, v redu. To boste porušili... Obuval si je nogavice in se kremžil. »Pa vas Celeia še ni zadosti izučila?«

Zdi se mi, da se nismo prav razumeli. Vsekakor določene perspektive on ne more dojeti in ne objeti. Pri tem se je jasno odražalo njegovo zapadnjaško stremljenje k staremu...«

V gostilni na Frankolovem ni nikakor mogel prebrati rib. Zalivali smo jih z vinom. Z drugič je sprejmel svojo odločitev, da ne bo večkrat na dan poskušal vin. Tokrat je ta svoj sklep dokončno omajal.

Neverjetno, kako slabo je v splošnem informiran povprečen tujec, ki pride k nam kot turist. Na Frankolovem so pri sosednji mizi sedeli člani srednjevelike družine z Dunaja s katerimi smo se povsem slučajno zapletli v razgovor. In pomislite, glavni je družine ti meni nič tebi nič nenadoma pravi:

»Cujte, toliko slišim o vašem kmetijskem razvoju, med vožnjo od Ljubljane sem pa sem videl nič koliko razpadajočih gospodarskih objektov. To me čudi, kajti kljub temu da imate tolikšno bogastvo v gozdovih, bi lahko vsaj za kurjavo uporabili lesen del zgradb, ki sedaj tam propada...«

»Veste to so...«

»Vem, ne mislim o kmetijski politiki temveč tako, čudi me, da bo tem velikem gradbenem razvoju vsaj opeke ne uporabite...«

Šele sedaj smo ugotovili, da so naši prospekti nepopolni. Namreč turistični. Na vsakem prospektu bi poleg raznih termalnih kopališč, kot

jih na primer propagiramo za Rimske Toplice morali natisniti še posnetek vsaj enega razpadajočega kozolca, ki bi naj predstavljal umetnostni spomenik, pod sliko pa, da je pod zaščito. In verjemite, koliko družinskih in drugih fotografij bi tuji posneli ob teh kozolcih, sedaj se pa neobveščeni ob tem zmrdujejo, celo spreminjajo v akcijo določene namena.

Kakor hitro smo se vrnili v Celje, je »gospod X« začel iskati sončna čilo! Cudo, ko se je vendar mračilo!

»Kolega me je zadnjič opozoril na svež zrak, ki ga kljub vsemu imate Celjani dovolj, meni se pa dozdeva, da sem malo preveč popil, ker nad tisto fabriko vidim že rumen oblak...«

Avtomobil smo predali v varstvo čuvaju ter zavili v Majolko, na pomenek v miru, v prijetnem ambijentu. Ni več spraševal po domačih specialitetah, ne po vinu, ker smo imeli večerjati po poti majhno in kratko predavanje o tem, zakaj uvažamo špansko vino in pijemo umetno, oprostite — namizno vino, medtem ko nam pristno in priznano, neštokrat nagrajeno vino leži v sodih, po kleteh proizvajalcev, vzemimo po Bizeljskem, v Virštajnu.

Ne da bi kaj poskusil je nenadoma zatrdil, da imajo tu okusna jedila. Celo več, da bi se, ko bo drugič za dalj časa prišel v Celje v tej gostilni aboniral.

»Prijatelj, ne grč,« smo dejali.

»Zakaj?«

»Vse imajo zasedeno,« je bleknil

»Tu ne sprejemajo več abonentov,« kolega.

»Vse imajo zasedeno?«

Človek tega preprosto ni razumel, da se ne bi mogel v Majolki abonirati.

»Mi bi vam priporočili drug lokal,« smo rekli. »Kajti drži, da imamo gostišča, v katerih dobiš okusno in poceni hranjo.« »Gospodu X« to ni bilo najpoglavitejše, ker težko ropoče s cvenkom. On je pač hotel v tem lokalu biti aboniran.

»Če je pa tako fajn, vse tako mirno, umirjeno, lepo, staro, in te tapete. Enkrat po dolgem času vidiš nekaj prijetnega. Pri tem imajo pa natakarkarje tako kratka, moderna in nobel krila. V vsakem lokalu bo moralo biti več svetov, to kar želijo gostje. Eni so za to, drugi so za ono, jaz sem na primer za solnice, ki jih ni na mizi. Sicer je bil to pri vas nekak običaj ali ne? Kruh in sol namreč Vsaj to, pa ne glede, da si v gostilni.

Ko smo odhajali, se je »Gospod X« zmedel. Kolega je namreč pripeljal njegov avtomobil s parkirnega prostora.

»Kako?« je zijal.

»Pri nas je to širše mišljeno. Dovolj je namreč samo, da plačaš, čuvaj potem takoj pozabi čigavo je katero vozilo...«

PRIHODNJIČ:
GOSPOD X SE VSE BOLJ ZAPLETA V MREŽE NASEGA TURIZMA. KOMPAS MU POMAGA NA IZLET. NENAVADNA SREČANJA IN PREDVIDENI SPODRSLJAJI. ZAŠČITENI MEDVEDI IN NEZAŠČITENI LOVCI. SOLANE RIBE IN MOLCECI RIBICI — PA SE KAJ!

ZBOR KOROŠKIH BORCEV

POGLED V ORGANIZACIJO ZKB

Pred dnevi je bil širši sestanek bivših prostovoljcev — koroških in Maistrovih borcev. Izbran je bil ožji iniciativni odbor ter izvoljeni delegati za Ljubljano, kjer bo prihodnji mesec ustanovni občni zbor ponovno oživel, svojčas močne organizacije.

Udeležba nad 80 navzočih iz raznih krajev je bila zadovoljiva spričo dejstva, da so možje stari ob 66 do 80 in več let prišli na sestanek na oglas v Celjskem tedniku. Sestanek je vodil predsednik iniciativnega odbora Juro Lesjak. Udeležil se ga je tudi predsednik ObZB Jože Jošt. Po kratkem molku v spomin pokojnega in nadvse zaslužnega predsednika republiškega iniciativnega odbora Slavka Amona

so sledila poročila o doseganju delu ter razna pojasnila. Tako je Rudko Fajgelj orisal novo organizacijo, Fran Roš pa zgodovinsko-političen pomen teh borb. Jože Jošt je obljubil vso podporo ZB NOV tej organizaciji.

Da bo v SRS prišlo do samostojne organizacije, je rezultat nenehnega prizadevanja Maistrovih borcev v Mariboru (Gačnik, dr. Pohar, idr.) ter koroških borcev v Ljubljani (Ude, Amon, Kristan, Staudekar, dr. Hellacher idr.). Nemajhen delež pa imajo tudi sicer maloštevilni Celjani, ki so to organizacijo vodili in častno zastopali od njenega začetka vse do danes. Uredili so tudi mali kotiček v muzeju. Za vse to je bilo potrebno ogromno požrtvovalno delo in materialne žrtve. Jasno je, da je uspeh pripisati tudi splošnemu razumevanju političnih forumov, posebno v Mariboru, Ljubljani in Celju. Posebne zasluge ima predsedstvo RO ZB in njen pred-

sednik Franc Leskošek-Luka, Celjan, ki je bil sam tudi med prvimi prostovoljci-borci za severno mejo. Saj so prav Celjani, prostovoljci, prvi hiteli na pomoč v Maribor in potem dalje do Velikoveca. Ta organizacija je dosegla med obema vojnama že nad 1.200 članov, tik pred II. svetovno vojno okrog 800, po drugi svetovni vojni pa približno 400 organiziranih članov, dokler ni prišla v sklop organizacije ZB NOV kot posebna sekcija. Razumljivo je, da je članov vedno manj, ker umirajo, saj je najmlajši star nad 66 let.

Pripomniti je še, da je bil kriterij za sprejem članov v ZKB in MB svojčas zelo strog. Omenjamo tudi, da so le redki in izjemni primeri, da se ti prostovoljci-borci niso med okupacije vključevali v osvobodilno gibanje, mnogi od njih, čeprav stari, so bili kot aktivni borci odlikovani. Okupator je med prvimi zaprl in iz-

SLAB FILMSKI OKUS

POSLEDICA REVNE IZBIRE FILMOV

Pri občinskem svetu zveze kulturno prosvetnih organizacij v Celju deluje tudi odbor za filmsko vzgojo, ki je pred dnevi priredil uspešno posvetovanje o vplivu filma na otrokov in mladostnikov razvoj ter o pogojih filmske vzgoje na celjskem območju. Predsednica odbora je tovarišica Milica Dimitrijevičeva, ki se s filmsko vzgojo, prav s pedagoškega stališča, bavi že več let. Zato smo ji zastavili nekaj vprašanj.

»Glede na to, da z dosedanjo repertoarno politiko celjskih kinematografov nikakor ne moremo biti zadovoljni in upoštevanje dejstev, da je kinopodjetje gospodarska organizacija kot vsaka druga — da je torej finančno odvisno samo od izkupička od kinopredstav, nas zanima, kakšna je sploh vloga in tudi moč odbora za filmsko vzgojo?«

»Najprej je treba vedeti, da odbor deluje šele dve leti in da smo zato še na začetku poti. Njegova naloga pa je v tem, da na način, ki je v danih pogojih najprimernejši in najučinkovitejši, vpliva na filmsko vzgojo. Učinek tega dela je seveda odvisen tudi od sodelovanja s kinopodjetjem. To povežemo smo začeli zdaj utrjevati.«

»In kakšne so doseganje ter predvidene oblike vašega dela?«

»Ker je med kinoobiskovalci največ mladine, smo se v Celju odločili, da bomo začeli najprej vzgajati njo. Filmsko gledališče je prvi tak poskus. V njem obiskovalcem prikažemo film, v komentarju pa jih opozorimo na njegove dobre in slabe strani. Zdj bomo poskusili tudi s pionirskim kinom, vendar se bomo tu prav gotovo srečali s težavo pri izbiri primernih filmov, ki jih močno primanjkuje.«

»Slišali smo, da si je odbor za filmsko vzgojo izgovoril pravico, da sme nekatere filme, ki so mladini neprimerni, prepovedati. Zakaj ste izbrali to rešitev?«

»Drži, da je v repertoarju kinematografov tudi nekaj takih filmov, ki so mladini neprimerni, vendar ni predpisa, na podlagi katerega bi lahko film prepovedali. Le »veto« pedagogov je možen in zanj smo se tudi odločili. Je pa, če je sprejet, prav tako močna obveznost kot prepoved.«

»In vendar ste v mladinskem filmskem gledališču že vrteli nekaj »problematičnih« filmov — s solzavo, erotično in podobno vsebino, ki pa je mladim ljudem seveda blizu. Kako so to odločitev sprejeli starši in šole? Ali menite s tako prakso nadaljevati?«

»Komentarji ob uvrstitvi filma Mama, poslušaj mojo pesem in nekaterih iz žanra z erotično vsebino, so bili seveda različni. Osebnost pa mislim, da bi si mladina take filme prav gotovo ogledala v sporedu rednih kinematografov, kjer pa nimamo možnosti, da bi oblikovali njihovo mnenje o tem, kar so videli. Komentar v filmskem gledališču pa to omogoča, zato menim, da bi bilo prav, če bi podobne filme uvrščali v spored filmskega gledališča še naprej. Če hočemo mladino naučiti ločiti dobro od slabega, jim moramo pokazati oboje.«

»Pred leti smo veliko govorili o filmski vzgoji kot sestavnem delu učnega programa. Kakšna so današnja stališča?«

»Enaka, le da jih zaradi pomanjkanja denarja ni mogoče izvesti. Zato smo se ogreli za tesnejše sodelovanje med šolo in filmskim gledališčem. Preusmerili se bomo namreč na to, da bomo posamezne predstave dajali za zaključene kolektive šol. Taka rešitev bo omogočila, da bodo učenci govorili o filmu tudi kasneje, morda celo s prosvetnim delavcem in se torej razprave o filmu ne bodo končale že tedaj, ko bodo zapustili kinodvorano.«

»Kaj pa filmska vzgoja odraslih? Mislite, da filmsko gledališče za odrasle v Celju ne bi zdržalo?«

»Vzgajati že formirane ljudi je težko, čeprav je tudi to možno — s kvalitetnejšimi filmi, primerno filmsko propagando in podobnim. Toda, sodeč po okusu celjske publike, ko so mnogi dobri filmi slabo obiskani, menim, da bi bila ustanovitev filmskega gledališča za odrasle, preveč tvegana odločitev. S tem pa seveda ni rečeno, da ne bomo kdaj kasneje poskusili tudi s tem.«

Odbor za filmsko vzgojo se je prav gotovo lotil obsežnih in odgovornih nalog. Zato bi bilo prav, če v svojih prizadevanjih ne bi ostal osamljen.

I. B.

Učenci organizirali proslavo

POSAVSKI JUBILEJ

Učenci četrte osnovne šole bodo danes pripravili svečano proslavo v počastitev 25-letnice ustanovitve Osvobodilne fronte. Proslava bo ob 19. uri v Narodnem domu.

Nastopili bodo recitatorji in pionirski pevski zbor šole. Proslava bo z veznim tekstom, katerega vsebina zajema predvojno, vojno in povojno obdobje. Izvenšolska dejavnost učencev četrte osnovne šole je izredno bogata, saj so že letos organizirali tri samostojne nastope s kulturnim programom.

Naslednji dan, to je v soboto, bodo isti program ponovili na šoli za sošolce in njihove svojce.

V proslavo 20. obletnice obnove kulturno prosvetne dejavnosti v Spodnjem Posavju je občinski svet kulturno prosvetnih organizacij Brežice pripravil v okviru »Posavskega jubileja« v nedeljo v Globokem nastop domačih ansamblov. Nastopili so tamburaški zbor iz Velikega Obreža, mladi kitaristi osnovne šole Bratov Ribarjev iz Brežic, vojaki garnizije Cerklje in Abstinenti iz Veline Doline. Nad 350 poslušalcev je navdušeno pozdravilo nastopajoče, kar jim bo dačo nedvomno tudi nove volje za nadaljnje delo.

D. V.

selil prav te. Tudi po osvoboditvi so bili prav ti borci-prostovoljci predni graditelji nove socialistične domovine.

Ob občutku, da vse do sedaj niso dobili nobenega moralnega, še manj pa materialnega priznanja, se je mnogih lotevala apatičnost do vsega, pa seveda tudi do svoje organizacije. V bivši Jugoslaviji je trajalo nad 20 let, da so dobili obljubljena odlikovanja — spomenice — borci na rdečem, ne borci na modrem traku. Nato se je pripravil več let zakon o nekim simboličnem materialnem priznanju, do katerega pa spričo razpada bivše Jugoslavije ni prišlo. Torej v 22 letih bivše Jugoslavije in 4 letih okupacije zadeva ni bila primerno rešena. Zal moramo omeniti, da je mala, poražena sosednja Avstrija vprašanje svojih borcev-prostovoljcev iz teh časov urejevala z veliko skrbjo. Kot prvi izmed političnih organov pa so imeli razumevanje za stvar prav oni v Mariboru. Tako okraj, okrajni komite in pričakovanja te organizacije moralno OO ZB NOV so upravičeno težnje in in materialno podprli z dotacijami in celo z minimalnimi priznavalnimi socialno potrebnim borcem-prostovoljcem. Na pobudo Mariborčanov so bile v letu 1959 razdeljene nove spo-

menice borcem-prostovoljcem tudi v Celju. Zato je posrbel OO ZB za časa predsedstva narodnega heroja Ivana Kovačiča-Efenke. Tudi Celjski OO ZB je moralno in materialno pomagal pri popisu še živečih prostovoljcev v letu 1965. Republiški odbor ZB pa je v veliki meri finančno začelna dela za obnovo organizacije, celo večje število teh je poslal na 10-dnevno okrevanje na morje.

Kako bo organizacija v bodoče uspevala, je odvisno od množičnosti, osebnega ugleda in vpliva njenih članov v družbi, od požrtvovalnosti članov organizacije. Iluzorno je od organizacije pričakovati samo koristi, ničesar pa žrtvovati. To omenjamo, ker so posamezniki, ki so po 45 letih prvič hoteli vedeti za organizacijo, ne zaradi nje, pač pa zaradi morebitnih ugodnosti v zvezi z novim pokojninskim zakonom.

Da ne bo zmotnega pričakovanja in razočaranja; slede prihodnji še odgovorili na vprašanja:

1. Kdo je lahko član organizacije prostovoljcev-borcev za severno mejo? 2. Kdo šteje za prostovoljca? 3. Kakšna bo organizacijska struktura te organizacije? 4. Kakšne bodo dolžnosti in kakšne pravice članov?

R. F.

VEDNO VEČ ŽRTEV

V ŽALSKI OBČINI JE DOSLEJ REGISTRIRANIH 1.696 MOTORNIH VOZIL, POLEG TEGA PA ŠE NI REGISTRIRANIH 355 MOTORNIH VOZIL, 218 TRAKTORJEV, 322 PRIKOLIC. V ŠESTIH LETIH JE BILO NA PODROČJU ŽALSKO OBČINE 1.040 PROMETNIH NESREČ, V KATERIH JE 44 OSEB IZGUBILO ŽIVLJENJE, 273 JIH JE BILO TEŽJE IN 162 LAŽJE RANJENIH. GLOTNE ŠKODE JE BILO ZA SKORAJ 117 MILIJONOV STARIH DINARJEV.

Število motornih vozil in motornih voznikov tudi v žalski občini iz leta v leto narašča. Zato so cestne površine izredno obremenjene, uporabniki pa izpostavljeni neštetim nevarnostim. Vsekakor je najbolj obremenjena cesta I. reda, ki povezuje Graž preko Maribora z Ljubljano in Primorjem. Ta cesta, ki ni bila grajena za tako intenziven promet, pa pomeni tudi glavno prometno žilo z občinskimi središčem, saj v glavnem povezuje vso dolino.

Ob konicah so naštetih tudi po 25 tisoč uporabnikov ceste v enem dnevu, kar vsekakor zgovorno pričča o preobremenjenosti te ceste. Če ob tem upoštevamo, da je cesta za večino občanov edina najkrajša zveza s središčem, da se veliko število delavcev vozi s kolesi v službo, nam postane jasnejša upravičena zahteva, da bi ob cesti I. reda od Levca pa do Vran-

skega dogradili kolesarske steze in obvozne poti.

V občini je že sedaj 4.264 registriranih voznikov vseh kategorij, razen mopeditov. Predvidevajo, da bo ob letošnji registraciji mopeditov to število mnogo večje. Hkrati s povečanjem števila voznikov in vozil pa se je povečalo tudi število prekrškov. Največjo nevarnost pomenijo vinjenozvozniki, ki jih je iz leta v leto več kljub strogi kaznovalni politiki. Tako je bilo v treh letih na področju občine kaznovanih kar 234 voznikov z odvzemanjem vozniškega dovoljenja za dobo od enega meseca do enega leta. Ogromno voznikov pa je bilo kaznovanih z mandatnimi in denarnimi kaznimi.

Da bi pred tako intenzivnim prometom obvarovali tudi druge udeležence ceste, pešce in kolesarje, je tudi ustrezna občinska komisija predla-

gala, da bi zgradili ob cesti prvega reda kolesarske steze. S tem bi obvarovali predvsem kolesarje, ki so vse pogosteje žrtve prometnih nesreč. Zaradi pomanjkanja denarja in prenašanja odgovornosti z enega na drugega se dela ne premaknejo z mrtve točke. Dejstvo je, da po veljavnih predpisih za ureditev in financiranje teh del ni dolžna skrbeti občina, toda ob tem ostaja drugo, zaskrbiljujoče dejstvo, da zaradi tega neresnega problema plačujejo svoj davek predvsem prebivalci žalske občine.

Na zadnji seji žalske občinske skupščine so odborniki znova odložili rešitev tega vprašanja za nedoločen čas.

OD VSEPOVSOD

ZIDANI MOST: Pred dnevi so lepo proslavili dan železničarjev. Na sam praznik, 15. aprila, so imeli komemoracijo, koncert železničarske godbe, poleg tega pa še tekmovanje v streljanju, namiznem tenisu, šahu, odbojki in balinanju. Sindikat kurilnice v Loki pa je nagradil upokojence iz leta 1965. z zlatimi ročnimi urami.

CELJE: Na zadnjem rednem sestanku upokojenih prosvetnih delavcev je predaval zvezni tolmač za poljski jezik profesor Anton Aškerc o poljski književnosti. Predavatelj je poslušalcem zavrtel tudi tri gramofonske plošče, s posnetki poljskih narodnih pesmi.

SLOV. KONJICE: Pretekli teden so v gospodarskih organizacijah knjiške občine izvolili polovico novih članov delavskih svetov. Večina delavskih svetov je že sklicala redne seje, na katerih bodo potrdili izvolitve ter imenovali nove predsednike in člane upravnih odborov.

Poseben odbor pri občinskem odboru Socialistične zveze pa v teh dneh pripravlja še proslavo v počastitev 25-letnice ustanovitve Osvobodilne fronte. Osvobodilni prireditelji bo 26. aprila v domu kulture. Poleg ostalih prireditelj bo predsednik občinske skupščine pripravil tudi sprejem za člane kulturno prosvetnih in telesnovzgojnih organizacij.

LOČE IN VITANJE: Zdaj, ko je lani osnovna šola v Zrečah začela prevažati učence iz podružniških šol v osrednjo šolo z lastnim avtobusom, bodo verjetno nabavili lastne kombije tudi v osnovni šoli v Ločah in Vitanju. Prva ga bo potrebovala za prevoz učencev iz šole pri Sentjerneju, druga pa iz Rakovca.

Gibanje prebivalstva

Od 10. aprila do 16. aprila na območju občine Zalec primerov rojstev ni bilo. Zakonsko zvezo so sklenili: Adolf Cokan, delavec iz Ložnice pri Zalcu in Darinka Skorjanec, delavka iz Vel. Pirešice; Pankrac Zganek, upokojenec in Ana Sirca, gospodinja, oba iz Pongrace; Danijel Diklič, elektromonter in Ivana Radanović, otroška negovalka, oba iz Dobriše vasi; Franc Perger, delavec, Prešerje in Anton Voh, delavka iz Dobriše vasi; Albin Rudolf Klovár, soboslikar in pleskar in Eližabeta Cokan, delavka iz Ložnice pri Zalcu; Maki Slander, strugar iz Liboj in Karolina Selčan, delavka iz Brega pri Polzeli; Stanislav Kotnik, vulkanizer iz Levca in Ivana Točaj, delavka iz Smartnega v Rožni dolini; Filip Polavder, delavec in Hilda Murko, delavka, oba iz Zabukovice.

Umrli so: Franc Stropnik, star 73 let, upokojenec iz Celja, Ljubljanska 25; Jožef Tiršek, star 78 let, upokojenec iz Dobriše vasi 55; Ivan Urbšek, star 75 let, upokojenec iz Dobriše vasi 6; Franc Mastnak, star 83 let, kmet iz Sempetra v S. d. 117; Anton Avberšek, star 56 let, upokojenec iz Lopatnika 19; Alojz Pečnik, star 58 let, strojnik iz Griz 66; Pankrac Zganek, star 69 let, upokojenec iz Pongrace 84; Jakob Pušnik, star 53 let, vratar iz Celja, Zagrad 121.

3. kongres kemikov v Celju

DOSEDANJE NALOŽBE V SLOVENSKO KEMIČNO INDUSTRIJO NISO BILE ZADOSTNE. KLJUB TEMU JE ZA SEDEMKRAT POVEČALA PROIZVODNJO IN IZSOLALA POTREBNE KADRE. PREVEČ RAZDROBLJENIH SIL IN PO VEČINI LE PREDDELVALNA INDUSTRIJA.

Udeleženci tretjega kongresa slovenskih kemikov, ki je končal z delom minulo soboto v Celju, so bili mnenja, da so večje možnosti dela v združitvi slovenske kemične industrije, kar pa doslej ni uspelo. To potrjuje tudi dejstvo, da se akumulacija zadržuje predvsem v predelovalni industriji, zaradi razvejanosti pa bi bilo nujno potrebno najti razne oblike sodelovanja. Te oblike poslovnega sodelovanja ne bi smeli zapirati v ozek krog, temveč jih razširiti v okvir republike in države.

Naša kemična industrija je bila v obdobju, ko smo v ostale industrije vlagali ogromna materialna sredstva, v pogledu investicij nekoliko zapostavljena. Zato so udeleženci kongresa naglasili nujnost večjih investicijskih vlaganj, predvsem v modernizacijo proizvodnje in nove zmogljivosti. Med drugim so se v razpravah dotaknili tudi vprašanj v zvezi z izobraževanjem, ki zaradi izredno dinamičnega napredka v svetovni kemični industriji pri nas peša, predvsem pri strokovnjakih, ki so že pred leti odšli v proizvodnjo.

OBRAČUN KINO-FOTOAMATERJEV

Pred dnevi je imel kino-fotoamaterski klub Celje svoj redni letni občni zbor, ki so se ga udeležili tudi zastopniki ljudske tehnike občinskega odbora Celje, fotoklub Kovinotehne, mladinska sekcija tabornikov in znani celjski alpinist Cic Debeljak, ki je na zaključku zboru govoril o pohodu na Himalajo.

Udeleženci zboru so ugotovili, da programa dela v minulem obdobju niso v celoti izpolnili — to pa predvsem zaradi pomanjkanja denarja. Sicer pa so bili zadovoljni z

dejstvom, da se je močno dvignilo število članstva in da se je podvojilo tudi delo. Organizirali so več tečajev, celo razstavo etnične fotografije, ki bo odprta do konca aprila in podobne akcije. Med letom ima društvo vsak četrtek od 18. do 20. ure sestanke s članstvom, na katerih predvajajo filme, berejo strokovno literaturo in tudi delajo. K sprejemu pa vabijo tudi ostale ljubitelje kino-fotoamaterskega dela. Članarina znaša samo 240 starih dinarjev — letno!

Na zahodni predel Pohorja

Sodeč po načrtih za izgradnjo cest na zahodnem predelu Pohorja, se bo v nekaj letih možno pripeljati z avtomobilom skoraj v vsak večji kraj tega območja. Po tem, ko so že pred leti zgradili cesto na Skomarje in Resnik ter od tod proti Lukanji, so sedaj že končali z deli na cesti, ki vodi iz Vitanja proti Ra-

kovcu. Zdaj pripravljajo še gradnjo ceste, ki bo povezovala Rakovec s Skomarjem, kar bo omogočilo hitrejše in cenejše spravilo lesa v dolino. Seveda pa bodo s tem omogočili tudi turizmom, da se bodo lahko pripeljali v pohorske gozdove. Turizem je za ta del Pohorja vsekakor lahko donosen.

Da ne bi kdo rekel: glej jo, ribiško, objavljamo fotografijo s perforacijo, ki jamči za verodostojnost; ko so pred dnevi člani celjskega ribiškega društva na Blagovni praznili ribnike, so med nekaj tisoč krapji zajeli tudi take, ki so tehtali več kot devet kilogramov. Krape so prenesli v ribnik, kjer je dovoljen turističen ribolov. Torej ribiči, letos se vam na Blagovni obeta zanimiv lov! Foto: J. Sever

Kam po osemletki?

IZ DELA ZMS V ŠMARSKI OBČINI

Občinski komite ZMS Smarje pri Jelšah je za letos pripravil obsežen in kvaliteten program dela. V tem mesecu bodo predvsem skušali ugotoviti poklicne želje mladih, ki dokončujejo osemletko, izvedli pa bodo tudi anketo o prostih delovnih mestih za učence v gospodarstvu.

Te dni na občinskem komiteju v Smarju pripravljajo dvodnevni seminar za predsednike in sekretarje mladinskih aktivov. Seminar bo konec tega meseca. Zelo skrbno pa se pripravljajo na anketo o poklicnih željah učencev zadnjih razredov osnovnih šol. Anketo bodo izvedli ob sodelovanju zavoda za poklicno usmerjanje v Celju.

Največjo praktično veljavo pa naj

bi imela anketa, s katero žele ugotoviti, kje bodo letos prosta delovna mesta za učence v gospodarstvu. S posebno anketo bodo obiskali vse delovne organizacije in zasebne obrtnike v občini. Predvsem žele ugotoviti, koliko učencev bodo sprejeli v uk letošnje leto, hkrati pa tudi perspektivne potrebe po takem kadru. Upajo, da bo anketa v precejšnji pomoč pedagogom in staršem, katerih otroci bodo letos dokončali osemletko in žele v uk.

Sproti pa bodo teklo priprave za praznovanje meseca mladosti, priprave na seminar za mentorje v aktivih na osemletkah in priprave za sprejem pionirjev v Zvezo mladine.

KA

RAZŠIRITEV SAMOPOSTREŽNE TRGOVINE PRIDOBITEV ZA OTOK

Samopostrežna trgovina na Otoku v Celju postaja iz dneva v dan bolj tesna za tako številne prebivalce tega naselja. Da bi ustregli potrošnikom, je trgovsko podjetje Center nameno razširiti trgovino. Proti namenu za razširitev, ki je bil javno razpravljen, prebivalci niso imeli bistvenih pripomb, vendar bi o tem moralizirati in sklepati še zbor občanov.

S tem načrtom se strinja tudi svet za urbanizem pri celjski občini, toda trgovino ne bi smeli širiti proti pločniku, ampak v prostore bifeja. Ta naj bi se preselil v nekdanje prostore otroškega vrta.

Da bi izboljšali preskrbo na Otoku, so zainteresirani tudi KK Zalec, Agropromet in trgovsko podjetje Tobak, ki bi želeli urediti trgovske prostore v tem predelu Celja. Ker priranjkuje tu tudi obrtnikov, bi kazalo urediti obrtno trgovski lokal morda v prostorih, kjer je sedaj pralnica in šivalnica, ki bi se naj preselila na Otok III.

Vse te potrebe narekujejo, da bi razširitev samopostrežne trgovine rešili skupaj z ureditvijo celotnega problema preskrbe na Otoku. V ta namen bo občinski svet za urbanizem naročil zazidalne skice.

—ma—

VAŠČANI GRADIJO Z LASTNIMI ROKAMI NJIHOVA CESTA

Daleč od »bele ceste«, od trga Smarje pri Jelšah, se po čudno zgrajenem svetu razteguje prijazna vas Brecljevo. Vse naokrog pozdravljajo pešča sadovnjaki in lepo obdelana polja. Vaščani so tu pridni in imajo veliko želja. Ena največjih je, da bi imeli cesto. Po blatnem kolo-vozu, ki je bolj podoben mokri strugi kot cesti, je težko voziti. Dolgo so se mučili in razmišljali. Končno pa so skupaj z vasjo Predenco in Korpujami sklenili, da bodo zgradili novo cesto. Nekateri so sicer govorili, da bo voda prej tekla k svetemu Roku, kot pa, da bo cesta na Brecljevo, vendar so se hudo zmo-

tili. Že lani so s pomočjo občine uredili traso in potem sami naredili in posipali slab kilometer ceste. Jeseni se je delo ustavilo, vendar so pozimi spet zadonele v kamnolomu eksplozije. Zdaj je kamenja dovolj in ko bo konec setve, bodo z izgradnjo ceste nadaljevali. Posebno priznanje zasluži med mnogimi prizadevnimi kmeti: Ivan Strašek, Stefan Zidar, Franc Zidar in Stefan Čuješ, ki ni štedil z zemljo in kamenjem. Veščani so žrtvovali že na stotine prostovoljnih ur, zato želimo prebivalcem vseh treh vasi mnogo uspehov in — da bi cesto čimprej končali.

S. J.

TV od 24. do 30. 4.

Nedelja, 24. 4. 1966
9.25 Poročila (Ljubljana); 9.30 Kaj me vabi? — oddaja narodno-zabavne glasbe (Ljubljana); 10.00 Kmetijska oddaja (Zagreb); 10.45 Tisočkrat zakaj — oddaja za otroke (Beograd); 11.30 Lassie — serijski film (Ljubljana); 14.00 Prenos športnega dogodka (Beograd); 15.25 Nogometno srečanje Avstrija : Sovjetska zveza (Evrovizija do 17.10); 17.40 Poročila (Zagreb); 17.45 Otroci pojo — festival mladinskih zborov (Zagreb); 19.00 Rezerviran čas (Ljubljana); 19.40 TV biro (Zagreb); 19.54 Cik cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.45 Kako živi in se zabava Niš (Zagreb); 22.00 Veliki podvigi — serijski film (Ljubljana); 22.50 Zadnja poročila (Ljubljana)

Ponedeljek, 25. 4. 1966
10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 11.40 Televizija v šoli: Nihalo (Ljubljana); 17.35 Tečaj angleškega jezika (Beograd); 18.05 Madžarski lutkovni film (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Kuharski nasveti (Ljubljana); 19.15 Teden-ski športni pregled (Beograd); 19.40 Kratki filmi Charlieja Chaplina (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Rebac — Ilič: Zelja — TV drama (Zagreb); 21.40 Biseri glasbene literature (Skopje); 21.45 Kamen, les in fantazija — reportaža (Skopje); 22.10 Šohavski komentar (Zagreb); 22.20 Poročila (Beograd).

Torek, 26. 4. 1966
16.05 Avtomobilske dirke v Monzi — posnetek (Ljubljana); 18.15 Boj za obstanek — serijski poljudnoznan. film (Ljubljana); 18.45 Torkov večer (Ljubljana); 19.00 Svet na zaslono (Ljubljana); 19.50 TV obzornik (Ljubljana); 20.00 Na svoji zemlji — slov. celovečerni film (Ljubljana); 21.30 Za lahko noč (Ljubljana); 21.40 Zadnja poročila (Ljubljana).

Sreda, 27. 4. 1966
16.35 Poročila (Zagreb); 16.40 Tečaj 10.00 Televizija v šoli (Zagreb); ruskega jezika (Zagreb); 17.00 Tečaj angleškega jezika (Zagreb); 17.40 Tik tak: Dimka (Ljubljana); 17.55 Slike sveta (Beograd); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Ob obletnici OF Slovenije (Ljubljana); 19.15 Mozaik kratkega filma: Dvanajst: iz Papradnika — dokumentarni film (Ljubljana); 19.40 Cik cak (Ljubljana); 19.54 Intermezzo (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.20 Slavnostna seja glavnega odbora SZDL (Ljubljana); 20.40 Saša Vuga: Requiem za heroji — TV drama (Ljubljana); 21.40 Kulturna panorama (Ljubljana); 22.40 Zadnja poročila (Ljubljana).

Četrtek, 28. 4. 1966
10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 11.00 Tečaj angleškega jezika (Beograd); 16.10 Televizija v šoli: Nihalo (Ljubljana); 17.05 Poročila (Beograd); 17.10 Rdeči signal — oddaja

o prometu (Beograd); 17.40 Združene radovednečev — oddaja za otroke (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Reportaža (Skopje); 19.10 Uvertura za diskoteko (Beograd); 19.40 TV pošta (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.20 Aktualni razgovori (Beograd); 21.10 Oddaja narodne glasbe — studia Sarajevo (Zagreb); 21.20 Ekran na ekranu (Zagreb); 22.20 Poezija Tina Ujevića (Zagreb); 22.30 Poročila (Beograd).

Petek, 29. 4. 1966
10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 16.35 Poročila (Zagreb); 16.40 Televizija v šoli (Zagreb); 17.00 Tečaj angleškega jezika (Zagreb); 17.30 Pogovori o slovensčini (Ljubljana); 18.00 25 minut z ... — oddaja za otroke (Zagreb); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Rezerviran čas (Ljubljana); 19.15 S kamero po svetu (Ljubljana); 19.40 Crna tabla (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Polnočni sestanek — francoski celovečerni film (Ljubljana); 22.15 Zlata vrtinca — prenos tekmovanja TV zabavno-glasbenih oddaj v Monterauxu (Evrovizija); 22.45 Zadnja poročila (Ljubljana).

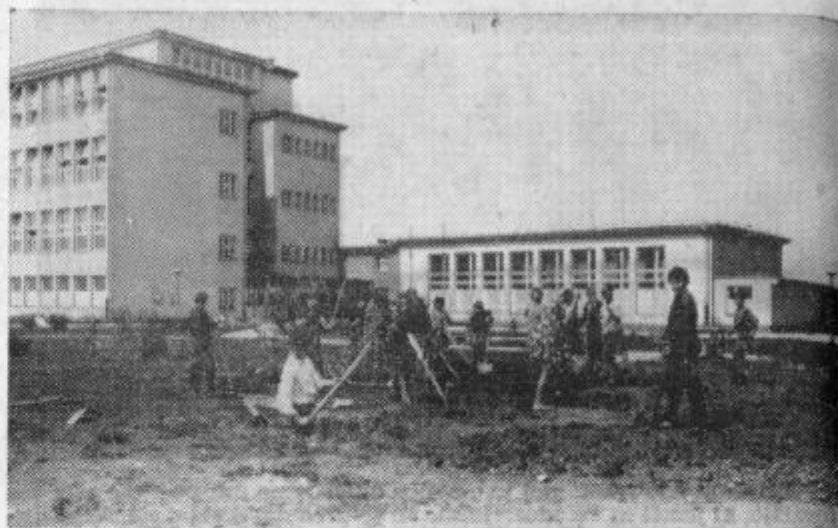
Sobota, 30. 4. 1966
10.00 Televizija v šoli (Zagreb); 16.10 Poročila (Ljubljana); 16.15 Prenos športnega dogodka (Ljubljana); 18.25 TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Srečno pot, Zoki — mladinska igra (Skopje); 19.10 Vsako soboto (Ljubljana); 19.25 Poje Miralem Krušić — oddaja Studia Sarajevo (Beograd); 19.40 Cik cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 Sprehod skozi čas (Ljubljana); 21.10 Budimpešta : Beograd — zabavno-glasbena oddaja (Beograd); 22.00 Film (Ljubljana); 22.45 Zadnja poročila (Ljubljana).

KDO BO RAZREŠIL ALTERNATIVO ZGODOVINSKI ARHIV DA ALI NE

Nadaljevanje s 1. strani
Tolkšno zmanjšanje je obrazloženo s tem, da bo zavod v tekočem poslovnem letu prešel na medobčinsko financiranje, ker je po zakonu pač vsaka občina dolžna, da organizira arhivsko službo in jo po delovnem programu arhiva in sklenitvi pogodbe z njim tudi financira.
Zavod je, upoštevajoč nastali položaj, izdelal podrobne programe dela za vsako občino posebej ter izračunal tudi stroške za svoje storitve. Oboje je predložil vsem občinskim skupščinam. In rezultat: le ena občina je zagotovila vsa pred-

lagana sredstva, dve samo del, dve odgovarjata, da ne moreta sprejeti nobenih obveznosti, od petih pa došle še ni glas.
Za izvršitev minimalnega programa dela bi zavod potreboval 12,5 milijona starih dinarjev. Pri tem so upoštevane realne potrebe razširjene dejavnosti in skladno s tem tudi najbolj potrebna zasedba delovnih mest. Popolnoma jasno, da bi zavod svoj delovni program lahko izvršil le ob pogoju, če bi vse občine njegov predlog v celoti osvojile. Iluzorno je drugače misliti na kakršne koli rezultate.
Trenutno lahko zavod računa, da ima na razpolago 4,6 milijone din. V najboljšem primeru mu je s tem zagotovljen obstoj do sredine leta.

Kje so vzroki, da je zavod zašel v tak položaj?
Skupščina občine Celje je kot ustanoviteljica zavoda zmanjšala lanske sredstva na eno samo tretjino prej, preden je dobila zagotovilo ostalih, da bodo to službo sofinancirale. Očitno so razgovori predsednikov občinskih skupščin o financiranju medobčinskih služb ostali le pri načelnih sporazumih, vsaj kar zadeva arhivsko službo. Ko se je predstavnik arhiva osebno ogledal pri njih ali drugih odgovornih lju-

Tudi učenci četrte osnovne šole na Dečkovi cesti v Celju so izkoristili sončno popoldne za urejevanje šolske okolice. Tako bodo v teh dneh doslej neurejeno okolico šole lepo uredili. (Foto J. Sever)

Razstava Marka Šušteršiča

Po končani ljubljanski akademiji so mladi umetniki razstavljali 1953 prvič pod geslom Sedmerica mladih. Med njimi je bil tudi naš mojster. Zavračali so malomeščansko mišelnost, zavračali vse stare šole z impresionizmom vred. Novih smeri se niso vsi dosledno enako oprijemali, Šušteršič ustvarja v sferi poetične brezčasnosti, včasih s preprostim formalnimi prijemi prestavi gledalca v odmaknjen svet figurin. Njegova likovna simbolika je doživljaj realnega in imaginarnega. Na celjski razstavi je tonsko dogno platno Crna miza. Na okrogli mizi je sestavljen skupino predmetov v prikupno tihožitje. V tem delu se srečuje z Gabrielom Stupico, po sorodnosti gledanja na slikarski svet in po pikturalni izčiščenosti si podajata roke. Pred leti je slikal Šušteršič Rdečo mizo. Komparacija obeh del bi bila zanimiva, nemara bi analiza prikazala to ali ono stran njegove umetnosti in prodrli bi globlje v njegov svet, zlasti psihološko.

V Šušteršičevem ateljeju se delo odvija v tišini, posamezni koncepti se porajajo v daljših presledkih, saj zadeva na probleme, ki jih drugi prezrejo ali pa negirajo. Na celjski razstavi je zbrana kolekcija olj in grafik, skrbno in resno, skrbno in dobro aranžirana je tudi razstava. Šušteršičeva umetnost ne bo pritegovala široke množice, saj le-te grede mimo drobnih majhnih stvari, ki domala utonejo v bučnost zunanega sveta. Tihi občudovalec Šušteršičevih del pa bo odkrival mikavosti podob, ki jih nekajkrat imenuje kar razglednice. Oljem so povsem enakovredne grafike, tehnično so dovršene.

Šušteršič je razstavljal po vsem svetu. Prejel je tudi več domačih nagrad in nagrado za slikarstvo na »Bienalu mladih« v Parizu.

A. S.

S polje študijske knjižnice

Timoshenko S. P.: Istorija otpornosti materiala. Beograd 1965. S. 27916.

Dokumenti Slovenskega gledališkega muzeja. I. Ljubljana 1964. S. 27917.

Simpozij jugoslovenskih oceanografa. Split 1964. S. 27919/11.

Lahtov V.: Problem trebeniške kulture. Ohrid 1965. S. 27921.

Ivanović Z., L. Berdon, R. Marojević: Proizvodnja nafte i gasa. Novi Sad 1964. S. 27922.

Janjić M.: Prinudna licenca u materiji patenata u uporabnom i medunarodnom pravu. Beograd 1962. S. 27870/5.

Vilus J.: Tipiski ugovori o medunarodnoj kupoprodaji. Beograd 1963. S. 27870/9.

Jože Horvat—Jaki. Monografija. Murska Sobota 1965. S. 27875.

Richter V.: Sinturbanizam. Zagreb 1964. S. 27867.

Stojanović D.: Pozitivno-pravna ograničenja privatne svojine. Beograd 1963. S. 27870/12.

Sand P., G., Prati, J. Lyon: Istorijski razvoj vazduhoplovnog prava. Beograd 1963. S. 27871/1.

Čok V.: Pravni položaj žene i Ujedinjene nacije. Beograd 1963. S. 27870/10.

Bertoncelj I.: Izobraževanje v delovnih organizacijah. V Ljubljani 1965. S. 27888.

Tarman K.: Živi svet prsti. V Ljubljani 1965. S. 27890.

Supek I.: Moderna fizika i struktura materije. 2. proš. izd. Beograd 1965. S. 27900.

Priročnik za istoriju medunarodnog radničkog pokreta. Beograd 1964. S. 27903.

V ŽALSKI OBČINI LETOS ZA ŠOLSTVO 480 MILIJONOV

KVALITETEN PREMİK

LANI SO INVESTIRALI LE MANJŠA ADAPTACIJSKA DELA NA ŠTIRIH ŠOLAH, PO REBALANSU PRORACUNA PA NI BILO SREDSTEV ZA IZDELAVO NAČRTOV ŽALSKE IN GRIŠKE ŠOLE. IZ LOK BODO BREZPLAČNO PREVAŽALI OTROKE NA TABOR. V INDUSTRIJSKIH KRAJIH SE VEDNO PEREČE VPRAŠANJE CELODNEVNEGA OTROŠKEGA VARSTVA. ŠOLSTVO LANI NI DOBIL NITI ENEGA STANOVANJA.

Več denarja, ki ga je šolstvo dobilo lani, je bilo namenjeno predvsem za usklajevanje osebnih dohodkov prosvetnih delavcev z enakimi ali sorodnimi profili delavcev v drugih delovnih organizacijah. Zato lani niso mogli reševati vprašanje prepotrebni učil, pač pa so šole v okviru svojih finančnih možnosti in glavnem nabavljale le cenejša učila.
Z večjo materialno podporo izrednim študentom so dosegali, da se je strokovnost dela izboljšala in to predvsem v višjih razredih osemletk. Kljub temu bi morali organi upravljanja na šolah še v bodoče skrbeti, da bi se prosvetni delavci dodatno izobraževali, ker na šolah še vedno

primanjkuje kadrov za predmetni pouk.
Letos bodo verjetno morali prešolati učence osnovne šole na Taboru v višjih razredih, ker šola nima na višji stopnji paralel in ne potrebne učnega kadra. Preučujejo možnost, da bi te učence brezplačno prevajali na Vrnsko. Poleg tega so možnosti, da bi prešolali učence iz kombiniranega oddelka v Lokah, ki bi se šolali pozneje na Taboru.
Lani šolstvo ni dobilo niti enega stanovanja, kljub temu, da so potrebe velike. Predvidevajo, da bi letos zgradili v Zalcu več stanovanj, poleg tega pa bi z adaptacijskimi deli usposobili učiteljsko hišo na Taboru ter tako za silo rešili stanovanjske probleme prosvetnih delavcev v Zalcu in na Taboru.

Spričo zaposlenosti staršev, predvsem v tistih družinah, kjer sta zaposlena oba roditelja, se porajajo problemi v zvezi z varstvom otrok. Na nekaterih šolah bi naj organizirali celodnevno varstvo. To bi zajelo predvsem večje industrijske centre, kot Zalec, Prebold, Polzelo in Sem-peter.

—ez

Okrnjen program

Občinski svet zveze kulturno prosvetnih organizacij v Celju je pred dnevi usklajeval program svojega dela s predvidenimi dohodki. Glede na to, da so iz občinskega proračuna dobili znatno manj sredstev, kot so prosili, bodo seveda odpadle nekatere akcije, ki so jih v zares obsežnem programu predvideli. Občinski svet je namreč prevzel vrsto novih obveznosti, toda dodatnih sredstev ni. Za Delavski oder, koncertno poslovalnico, komorni zbor, likovni salon, pevski festival, in knjižnico Svobode v Gaberju, ki zdaj sodijo v njegovo okrilje, je iz občinskega proračuna sicer namenjeno nekaj denarja, za vse ostale obveznosti pa ga še zdaleč ne bo dovolj. To stanje bodo prav gotovo najbolj občutila društva, ki bodo od 10 milijonov 341 tisoč dinarjev — kolikor znaša dotacija za vse obveznosti občinskega sveta — dobila štiri milijone dinarjev (predvidevali so šest milijonov).

Za delo odborov (organizacija seminarjev, udeležba na republiških seminarjih, posvetovanja in podobno) bodo v letošnjem letu smeli porabiti samo dva milijona, čeprav bi jih potrebovali vsaj šest, za nabavo novih knjig naj bi odločili 350 tisoč dinarjev — od predvidenih 950, črtali so vse morebitne nagrade najdelavnejšim članom, razpravljajo o krčivni urnika v glasbeni šoli in o znatno večjem prispevku staršev itd. Skratka, glede na težko finančno situacijo v letošnjem letu verjetno ne bo amaterizem doživel svojega ponovnega rojstva.

VEČJI SKLAD

Glede na to, da bo letos v skladu za šolstvo občine Slovenske Konjice nekoliko več denarja kot lani, bodo tudi šole dobile od 10 do 15 odstotkov več sredstev kot v letu 1965. Del tega bodo porabili za povečanje osebnih dohodkov, ostalo pa za materialne in druge izdatke. Letos bo sklad razpolagal z okoli 280 milijoni starih dinarjev.

Ne, te pesmi niso zapeli, pač pa so se odločili za osemnajst drugih domačih in tujih skladb ter skladbic. Lepo jih je bilo poslušati, lepo in prijetno. Človek se v takem zavzetju sprosti in srce se kar samo predaja ugodju.

No, pa k stvari!

V ponedeljek enajstega aprila. Nekateri prizadevni člani DPD »SVOBODA« ZALEC so priredili pevski in glasbeni program. Seveda ne v Zalcu, zakaj tam nimajo primerne dvorane. V Grižah so izva-

jali ta program. Grižani pa se lahko ponašajo z imenitno grajeno dvorano.

Zunaj je lilo kot iz škafa, mi pa smo sedeli v dvorani in poslušali ubrano petje. Bilo nas je precej, moglo pa bi jih priti še več. Ne vem, zakaj je bilo še toliko praznih sedežev?! Morda niso bili seznanjeni s programom? Ali pa jih je premotilo slabo vreme? Mogoče pa ne poznajo verza, ki pravi:

»Mladost brez pesmi mlada ni, starost ob njej se pomladi...«

Mi, kar nas je bilo — bilo pa nas je precej — smo bili s programom zadovoljni. Same domače viže, lepo ubrane in disciplinirano podane. Vse točke so bile skrbno našturirane, kar so potrdili aplavzi, ki jih ni bilo malo. Da, aplavz je edino plačilo za toliko žrtvovanih ur, ki so jih izvajalci porabili pri vajah.

Pri tem pa vidilnih nikar ne smemo pozabiti. Pevovodja je bil Franjo Rizmal, vodja instrumentalnega ansambla Zoran Kovač in prav spreten napovedovalec Jože Aubrecht. Predsednik »SVOBODE«, Miro Goršek pa je poskrbel za red v dvorani.

Največkrat je nastopil moški vokalni oktet »RISTO SAVIN«, potem ženski zbor, mešani, solisti, nastopil je instrumentalni ansambel, mlada pianistka, mladi violinist. Vse je bilo v pravšem tonu podano, ko pa so kot zadnjo točko izvajali še »venček narodnih«, je sledil krepak aplavz in moški je na ves glas kričal iz dvorane:

— Franjo, še enkrat, pa ne od sredine, od začetka!

Zeljo so nam izpolnili in znova smo prishlunili čudovitemu »vencu« spletemen iz pristnih slovenskih viž. Med nami je bil tudi predsednik občinske skupščine Joško Rozman; med samo prireditelji pa je moški vokalni oktet dobil svoje pravo ime »OKTET RISTA SAVINA«. Lep spomin na tako pomembnega skladatelja. Fantje, želimo vam mnogo uspeha!

—dk—

VSE SLABŠI REZULTATI

Clani komisije za šolstvo, izobraževanje in nekatera kulturna vprašanja Ob ZKM so v prejšnjem mesecu pripravili razgovore v 12 šolah v naši komuni. Namen razgovorov je bil: analizirati problematiko učno-vzgojnih rezultatov in ugotoviti, kje so vzroki za upadanje ali stagnacijo teh rezultatov. Na osnovi zbrane gradiva je ObK ZM sklical posvet, na katerem so udeleženci razpravljali o teh problemih.

Kaj so pokazali rezultati ankete?

V primerjavi z letom 1961/62 so v lanskem šolskem letu padli učni uspehi skoraj v vseh šolah: v ekonomski šoli na primer za 4,82%, na učiteljsku za 5,25%, zelo je padel učni uspeh tudi v šoli za zdravstvene delavce in drugod. Prav gotovo je da ti rezultati niso objektivna slika, vendar pa nam tudi ta, neznanstvena in enostranska anketa lahko služi za ilustracijo mnogih upravičenih trditvev — namreč, da postaja vprašanje učno-vzgojnih rezultatov vse bolj aktualno in zaskrbljujoče. Saj so na primer na tehniški šoli zabeležili v prvem polletju 44% učni uspeh, v dveh četrtih letnikih pa 20% oziroma 28%.

Podatki, da v Sloveniji 40% otrok ne konča uspešno osemletke (v Celju smo nekaj nad povprečjem), da nadalje 15,1% dijakov srednjih šol ponavlja letnike in samo 38% vpisane generacije konča studij na univerzi v predvidenem roku, prav gotovo niso malenkostni. Za vso to množico zelo realnih dejstev so anketiranci navedli mnogo pomembnih vzrokov: kvaliteta dela predavateljskih zborov, različna stopnja zmogljivosti učencev, relativna enotnost obvezne šole, problemi družine ni otroškega varstva, preskromna prizadevnost otrok, pomanjkanje učbenikov (zlasti za strokovne šole), neizčiščen učni načrti, materialni in kadrovske problemi šol, zakon o osnovnih šolah, ki je omogočil napredovanje učencev z nezadostno oceno, preobsežni predmetniki, otro-

ci nimajo delovnih navad, odnosi na relaciji učenec — pedagog itd.

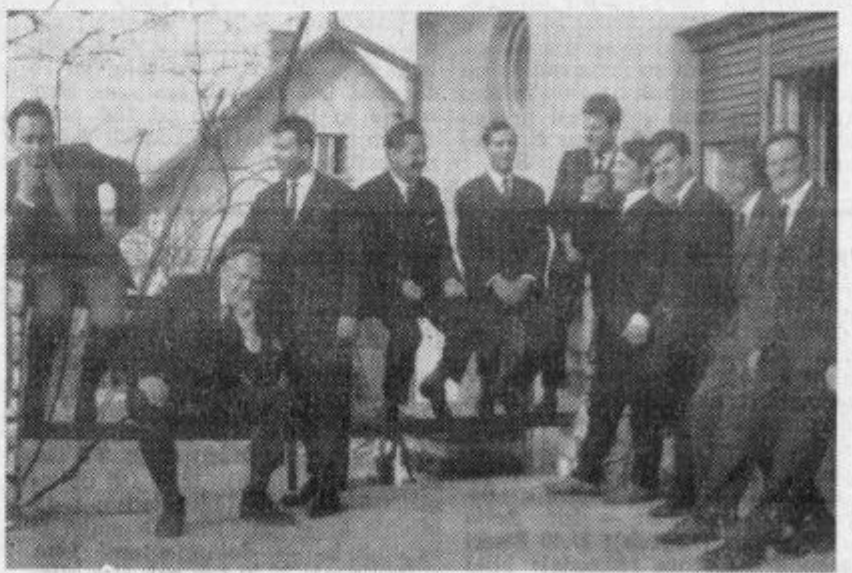
Trditvev, da je za slabe učne rezultate otrok v precejšnji meri odgovorna družina, je umestna, hkrati pa je vredna temeljitega razmišljanja. Zakaj? Zaposlenost obeh staršev in ob tem nerazvitost otroškega varstva povzročata vse bolj samorastniško oblikovanje mlade generacije. Kakor bi morali sedaj vse bolj zahtevati stalno in perspektivno intervencijo družbe pri iskanju možnosti za hitrejši razvoj otroškega varstva, za celodnevno bivanje otrok v šoli — zelo upravičena je misel o gradnji V. osnovne šole v Celju, prav tako bi ne smeli kar tako opravičevati zaskrbljujoč razkroj naše družine. Kadar je zaposlenost obeh staršev življenjska nujnost, ker se postavlja vprašanje eksistence, je to razumljivo, če gre pa pri tej obojestranski zaposlenosti za neutemeljeno hlastanje po večjem nerealnem standardu (hiša, avtomobil ipd.) na škodo vzgoje in razvoja otrok, bi se pač morali vprašati ali je to prav?

Prav tako ne bi smeli razprav o kvaliteti dela predavateljskih zborov kar tako zavreči. O tem vprašanju je težko govoriti, ker je lahko vsaka ocena subjektivna — je pa nekaj resnice, da bo nekdo (?) moral izdelati kriterije za nagrajevanje po delu.

Zanimiv je tudi podatek, da bo na osnovi predvidevanj letos končalo osemletno šolanje 2.500 otrok (v občinah bivšega okraja), a je zanje zagotovljenih v srednjih šolah le okrog 645 mest, okrog 25 odstotkov. Za 75 odstotkov otrok pa danes, dva ali tri mesece pred koncem šolskega leta nihče ne ve, kam se bodo usmerili. Najmanj vedo to otroci sami — in to je najslabše. Nujno bo poiskati možnosti — naslednje leto stanje ne bo boljše.

V. J.

»OD ŽALCA DO CELJA...«

Ne, te pesmi niso zapeli, pač pa so se odločili za osemnajst drugih domačih in tujih skladb ter skladbic. Lepo jih je bilo poslušati, lepo in prijetno. Človek se v takem zavzetju sprosti in srce se kar samo predaja ugodju.

»Mladost brez pesmi mlada ni, starost ob njej se pomladi...«

Slovensko ljudsko gledališče Celje

Petek, 22. aprila ob 20. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Gostovanje v Velenju.
Sobota, 23. aprila ob 17. in 20. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Gostovanje v Zalcu.
Nedelja, 24. aprila ob 10. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. II. nedeljski dopoldanski abonma in izven.
Nedelja, 24. aprila ob 16. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Gostovanje v Gornjem gradu.
Nedelja, 24. aprila ob 20. uri:
Miloš Mikeln: INVENTURA 65. Gostovanje v Mozirju.
Torek, 26. aprila ob 19.30 uri:
KAJUHOV VEČER. Ob 25-letnici ustanovitve OF.
Sreda, 27. aprila ob 20. uri:
Shaffer: ZASEBNO UHO — JAVNO OKO. Gostovanje v Vojniku.
Četrtek, 28. aprila ob 19. uri:
Sartre: UMAZANE ROKE. Gostovanje v Storah.
Petek, 29. aprila ob 20. uri:
F. Schiller: DON CARLOS. Gostovanje v Sošanju.
Sobota, 30. aprila ob 19.30 uri:
F. Schiller: DON CARLOS. Gostovanje v Ravnah na Koroškem.

KINO
KINO POHORJE SLOV. KONJICE
Dne 23. in 24. aprila 1966
»PREZIR«
francoski barvni film
Dne 27. in 28. aprila 1966
»DAN ZA LEVE«
italijanski film
KINO PARTIZAN SEVNICA
Dne 23. in 24. aprila 1966
»ALAMO« II del
ameriški film
Dne 27. aprila 1966
»BANDA GROZE«
nemški film
KINO BOHOR KOZJE
Dne 23. in 24. aprila 1966
»LAZNI ZAKON«
špansko-italijanski film
KINO DOM GORNJI GRAD
Dne 23. in 24. aprila 1966
»KARTAGINA V PLAMENIH«
KINO ROG. SLATINA
Dne 22. aprila 1966
»SREČEN DAN«
sovjetski film
Dne 23. in 24. aprila 1966
»SAMBA«
španski film
Dne 25. aprila 1966
»TUDI TO SE DOGAJA«
ameriški barvni film
Dne 26. aprila 1966
»NEVARNA POZNANSTVA«
francoski film
Dne 27. aprila 1966
»SOBA 13«
nemški film
Dne 28. aprila 1966
»MRTVIM VSTOP PREPOVEDAN«
jugoslovanski film

MALI OGLASI
PRODAM
NOVO motorno gred za Fiat 600 prodam. Vprašati pri »Petrole« Sempeter.
OSEBNI avtomobil Renault Dophine, dobro ohranjen prodaja: Jože Lorbec, Drešinja vas, Petrovče.
DELE za Primo prodam. Zakošek, Pilštanj, Lesično.
MANJSE število specialnih betonskih stebrov za bradje (z rokami) prodaja: Jakob Piliš, Trnovlje 203.
OLIMPIO — Record 1953 prodam ugodno. Naslov v upravi lista.
MOTORNO kolo PUCH 250 ccm — 1953 letnik prodaja: Vili Jelenko, Laško 315.
ENSKO kolo, 80 l kad za zelje, desni štedilnik »Gorenje« prodaja. Naslov v upravi lista.
OPREMO za dnevno sobo, skoraj novo prodaja ugodno: Delakorda, Celje, Ulica Moše Pišade 22.
KUHINSKO kredenco prodam ugodno. Godnik, Celje, Pohorska 19 (Nova vas).
VSELJIVO hišo, vrt, sadonosnik (cena 3.500.000) in prelo na slemo prodaja: Tone Springer, Celje, Stari grad.
MANJSE posestvo 30 minut iz Stora prodam. Naslov v upravi lista.
KOZO z mladičem prodam. Jože Košec, Smlaklavž 28, Skofja vas.
ZAJKE »ORJAKE« breje prodam. Naslov v upravi lista.
MOPED TMZ in skoraj nov električni kuhaličnik na 3 plošče prodam. Naslov v upravi lista.
SKORAJ nove gume za Fiat 750 prodam. Naslov v upravi lista.
MLIN za žito, kravo breje 8 mesecev in kotel za svinjsko hrano prodam. Prevotnik, Cesta v Laško 9 (Polule).
NOVO stanovanjsko hišo z gospodarskim poslopjem in nekaj zemlje ob glavni cesti prodam. Naslov v upravi lista.
HIŠO z gostilno in obrtniškim prometnem kraju prodam proti zamenjavi za hišo blizu Celja, primerno za preureditev v lokal. Informacije: Karl Mlakar, Celje, Titov trg III v ponedeljek in torek, 25. in 26. aprila od 16-19 ure.
ŽENSKO kolo, harmoniko »HOHNER« in divan prodaja poceni: Marija Petrič, Aškerčeva 18.
FRĚSO kompletno prodam. Celje, Polule 59 (Cesta v Laško).
DRW letnik 57 s 4 vrati prodam ugodno za radi odhoda v tujino. Ogled: Ložnica 5, Zalec.
MOPED T-12 prodam. Naslov v upravi lista.
PARCELO prodam. Informacije dopoldne: Lepovsek, Dobrova 52.

ZAHVALA
Vsem, ki so spremili na zadnji poti najinega dragega moža in očeta
JAKOBA PUŠNIKA
mu podarili toliko lepega cvetja in vence, iskrena hvala. Posebna hvala tovarni AERO in kolektivu Veležitar.
Zalujoča žena Marija in sin Vinko z družino
Celje—Zagrad, 20. aprila 1966.

KUPIM
ELEKTROMOTOR 7 KW 1500 obratov kupi: Jože Velenšek, Ostrožno 59 Celje.
GOSTILNO ali hišo primerno za preureditev v gostilno na prometni točki v bližini Celja kupim. Ponudbe pod šifro: »Gostinc«.

STANOVANJE
USLUZBENKA majno išče sobo. Naslov v upravi lista.
STANOVANJE: 2 sobi s kuhinjo, zamenjam za 1 sobo s kuhinjo in kletnimi prostori. Naslov v upravi lista.
SOBO, kuhinjo zamenjam za večjo, lahko tudi izven mesta. Ivan Hercigonja, Celje, Zidanska 2.
STAREJŠI moški išče opremljeno sobo s posbnim vvhodom. Celje, Zidanska 25 pri Pušnik.
MOSKEMU oddam opremljeno sobo. Naslov v upravi lista.

ZAPOLITEV
IŠČEM žensko (lahko tudi upokojenka), ki bi varovala otroka v popoldanskem času. Anica Vengust, Celje, Prežihova 6 i.
GREM za gospodinjstvo pomočnico. Naslov v upravi lista.
SIVILJO, priuščeno modistinjo in trgovsko pomočnico do 25 let, sprejemamo takoj v večjem mestu izven Celja. Stanovanje in hrana preskrbljena. Ponudbe pod »ZAPOLITEV«.

STANOVANJE
IŠČEM žensko za varstvo eno in pol letnega otroka v dopoldanskem času iščem. Informacije dopoldne pri: dr. Cetina, Bolnica Celje, Ginekološki oddelk.

ZAPOLITEV
CELEIA COMERCE, Celje Gledališka 2 Razglašeno prosto delovno mesto komercialista za prodajo avtomobilov. Pogoji: VKS ali 10-letna komercialna praksa.
Ponudbe pošljite na upravo podjetja do 5. maja 1966.

RAZNO
GARAZO v bližini Kersnikove ulice iščem. Naslov v upravi lista.
HIŠO, po želji z zemljo na sončni legi, 20 minut od avto ceste, dam v najem ali po želji prodam. Primerno za čebelarje. Naslov v upravi lista.
Poročne prstane po zadnji modi izdeluje Zlatar v Gosposki 5 — Ljubljana (poleg univerze).
SKLADIŠČNI PROSTOR 20—40 m² v bližini centra Celja iščem. Ponudbe na naslov Peko II Prešernova 8 Celje.
GARAZO oddam v najem v Trubarjevi ulici. Zavrki Niko, Trubarjeva 8, Celje.

Razpisna komisija Strojne mizarske delavnice Bočna
razpisuje skladno s temeljnim zakonom o volitvah DS in organov samoupravljanja (Ur. list SFRJ, št. 15/64) delovno mesto
UPRAVNIKA
Po členu 81 statuta podjetja mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje:
1. da je visoko kvalificirani delavec mizarske stroke s 5 (pet) let prakse;
2. da je kvalificirani mizarski delavec z 10 (deset) let prakse.
Kandidati morajo oddati prošnje z ustreznimi prilogami in dokazili o kvalifikaciji in praksi 15 dni po objavi v listu Celjski tednik na naslov:
Strojna mizarska delavnica Bočna — komisija za razpis, pošta Šmartno ob Dreti.

Komisija za razpis delovnih mest v upravi Skupščine občine Šmarje pri Jelšah
razpisuje naslednja prosta delovna mesta:
1. GRADBENEGA, URBANISTIČNEGA IN CESTNEGA INŠPEKTORJA
2. REFERENTA ZA ANALITIKO
Pogoji:
pod 1 — visoka ali višja izobrazba gradbene stroke,
pod 2 — diplomirani ekonomist ali ekonomist z daljšo prakso.
Prijave sprejema komisija za razpis delovnih mest pri Skupščini občine Šmarje pri Jelšah do 14. maja 1966. Komisija bo prijave obravnavala 18. maja 1966 ob 12. uri v sejni sobi skupščine občine Šmarje pri Jelšah.

OPOZORILO

Opozarjamo vse prebivalstvo, da smo v mesecih ko se hitro začetijo gozdni požari. Zaradi te nevarnosti je posebno v teh mesecih strogo prepovedano netiti ogenj in metati cigaretne ogorke v gozdu, oziroma v bližini gozda.
Vsak prebivalec je po zakonu o gozdovih dolžan tekoj prijaviti gozdni požar najbližji postaji milice, gozdnemu obratu, ali pa direktno po telefonu Zavodu za požarno varnost Celje, telefon 93.
Enako so prebivalci dolžni pomagati pri gašenju požarov.
Zavedajmo se, da so gozdovi naše skupno bogatstvo.
Gozdno gospodarstvo Celje

Celjski TEDNIK CELJE P. P. 161
Naročam »CELJSKI TEDNIK«
Pošljati mi ga začnite
z dnem
Priimek in ime
Kraj, ulica, hišna št.
Pošta
Lastnoročni podpis

ZNAMKA 0.20 DIN

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA
Od 23. do 30. aprila 1966
CIRIL UMEK, veterinar, Celje, Kersnikova ul. 37 vogal Kersnikove in Dečkove ceste

Obrno podjetje »KLJUČAVNICAR« Celje
razpisuje prosto delovno mesto
ENEGA KV KLEPARJA
Pogoj: Kvalificiran klepar z odsluženim vojaškim rokom.
Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

IZLETNIK CELJE

V sodiciovanju s »Putnik-om Beograd, organizira IZLETE PO JUGOSLAVIJI IN V INOZEMSTVO.
BUDIMPEŠTA — dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike, datum potovanja po dogovoru.
BENETKE — TREVISO — UDINE — GORICA — TRST, dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike.
TRST — MIRAMARE, enodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike.
CELOVEC — VRŠNJE JEZERO — GOSPO-SVETSKO POLJE, enodnevni avtobusni izlet, datum po dogovoru.
DUNAJ — BRATISLAVA — BUDIMPEŠTA, tridnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike. Datum potovanja po dogovoru.
RIM — FIRENCE — BENETKE, 9-dnevno potovanje z avtobusom dne 13. maja, 17. junija, 8. julija, 2. septembra in 7. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.
CAPRI — NAPOLI — RIM — BENETKE, 9-dnevno potovanje z avtobusom dne 21. junija in 16. septembra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.
PARIZ — NICA — MONTE CARLO — MILANO — BENETKE, 11-dnevno potovanje z vlakom dne 19. maja, 23. junija, 21. julija, 25. avgusta, 22. septembra in 20. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.
SOLUN — ISTAMBUL — SOFIJA, 8-dnevno potovanje z avtobusom dne 22. maja, 26. junija, 17. julija, 14. avgusta, 18. septembra in 9. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.
PO JUZNI ITALIJI, BARI — NAPOLI — POMPEJI — COSENZA — MESINA — TAORMINA — CATANIA — PALERMO — CATANZARA, 12-dnevno potovanje z avtobusom dne 19. maja, 18. junija in 10. septembra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.
BUDIMPEŠTA — KRAKOV — VARŠAVA — BERLIN — PRAGA — DUNAJ, 10-dnevno potovanje z avtobusom dne 18. maja, 13. julija, 28. septembra in 5. oktobra 1966. Prijave sprejemamo do vključno mesec dni pred pričetkom potovanja.
PO SOVJETSKI ZVEZI, vsak mesec 12-dnevno potovanje z vlakom in letalom. Udeleženci teh potovanj si bodo ogledali MOSKVO, LENINGRAD, KIJEV, RIGO in JALTO.
MADRID — VALENCIJA — BARCELONA — SARAGOSA — PERPINJAN — NICA — GENOVA — MILANO — MARSEILLE, 17-dnevno potovanje z avtobusom za farmacevte, na 21. SKUPŠČINO FARMACEVTSKE FEDERACIJE ter na 26. MEDNARODNI KONGRES FARMACEVTOV, ki bo v MADRIDU od 17. do 19. septembra 1966. Prijave sprejemamo do 20. maja 1966. Cena potovanja 2.100 N din.
IZLETNIK vas vabi na izlete za prvomajске praznike in na dan osvoboditve. Izlete organiziramo po želji naročnika. Pohitite z rezervacijami avtobusov.
Vse programe in informacije navedenih potovanj zahtevajte v našem turističnem oddelku na TITOVEM TRGU 3 ter v poslovalnici Velenje, Krško, Mozirje in Krapina.
IZLETNIK organizira potovanja po tu in inozemstvu z modernimi turističnimi avtobusi.
IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in tujih vizumov.
IZLETNIK rezervira postelje v spalnih vagonih, prodaja vozovnice za letalski promet za tu in inozemstvo.
IZLETNIK menja tuja plačilna sredstva. Za cenjeni obisk se priporoča
IZLETNIK CELJE tel 28-41

TURISTIČNE OBJAVE
POROČILO O PROSTIH KAPACITETAH
Na našem področju je razen v TONČKOVEM DOMU NA LISCI, kjer so vsi prostori za 23. in 24. aprila zasedeni, dovolj prostih mest; V Rogoški Slatini je na voljo 143 prostih ležišč.
V zdraviliščih je možno kopanje tudi za zunanje obiskovalce.
PRIREDITVE
Olepevalno in turistično društvo Celje prireja v počastitev 1. maja promenadni koncert za predvečer praznika 30. aprila ob 18. uri pred Ljudskim magacnom. Igrala bo godba na pihala SKUD France Prešeren.
1. maja ob 15.30 pa ljudsko rajanje na Starem gradu.
OSTALA OBVESTILA
Celjska turistična zveza posreduje pri planinskih domovih in hotelih na Celjskem turističnem področju za pravočasne rezervacije prenočišč za prvomajске praznike.

PEVEC MARTIN
kamnosek v Sentjurju pri Celju obveščam, da izdeluje vse vrste nagrobnih spomenikov, kakor tudi okenske police. Priporoča se za naročila, katera izvršuje točno in po primernih cenah.

STRAN 7
22.4.1966-št. 16

ŽE V ZAČETKU REKORD

V Novi Gorici je bilo preteklo nedeljo tradicionalno otvoritveno atletsko tekmovanje, ki so se ga udeležili tudi nekateri atleti celjskega Kladivarja.

Nataša Urbančičeva je že v začetku sezone potrdila, da se je dobro pripravljala. Izboljšala je svoj rezultat v metu kopja in dosegla nov državni rekord 52,89 m, ki vliva precejšnje upanje na še večje dosežke v letošnjem letu evropskega atletskega prvenstva.

Odlična sta bila tudi Vivod, ki je v višino preskočil 206 cm in dosegel po tablicah najvišji rezultat ter pokal AK Gorica ter Pikula, ki je v metu krogle le malo zaostal za svojim republiškim repordom. Vrgel je 16,46.

Poleg teh pa so prva mesta zasedli še Bukovec v metu kladiva — 48,22 ter Milošević v teku na 300 m — 37,7.

V Celju pa je Tabakovič na stadionu Borisa Kidriča dosegel nov državni rekord v hoji na 10 km. Zabeležil je odlični čas 49 minut in 46 sekund. Drugi je bil Male, tretji pa Komisarovič.

Slednjic moramo omeniti še občinsko prvenstvo v krosu, ki pa je bilo precej skromno zasedeno, saj se ga je udeležilo le 22 tekmovalcev. Med mladinci je zmagal reprezentant Bizjak (SIKC Store), med mladinkami pa Kukčeva. Ekipno je pri mladincih zmagala vrsta Kladivarja, med mladinkami pa šola za blagovni promet. E. G.

KEGLJANJE

ZMAGA ZA CELJE

V ekipnem prvenstvu kegljačev tekmovalne skupnosti Celje je nastopilo 8 ekip v disciplini 8x200 lučajev. Razvrstilo se je po naslednjem vrstem redu: 1. Celje 6513, 2. Ingrad 6367, 3. Partizan Kovinar Store 6333, 4. Olimp 6276, 5. Invalid 6168, 6. Brežice 6012, 7. Kovinotehna Celje 6012, 8. Soštanj 5696 podrtih kegljev.

Ekipa Ingrada si je pridobila pravico sodelovanja na kvalifikacijah za vstop v republiško ligo.

GIMNAZIJA PRVA

Te dni je bilo končano občinsko prvenstvo v košarki za mladinke. Udeležilo se ga je 6 ekip, doseženi pa so bili naslednji rezultati: Gimnazija A — gimnazija B 28:22, ESS — Ped. gimn. 32:17, TSS — Admin. š. 32:21. Finale: gimnazija A — ESS 27:18, gimnazija A — TSS 31:10, ESS — TSS 18:16, Ped. gimn. — gimnazija B 32:22.

Vrstni red: 1. gimnazija A, 2. ESS, 3. TSS, 4. pedagog. gimn., 5. gimnazija B, 6. administrativna šola. T. G.

Igralke Partizana mesto so v nedeljo startale v zvezni ženski odbojkarški ligi. V prvi tekmi so naletele na večkratne državne prvakinje — Crveno zvezdo iz Beograda. Zmaga Beograjkank je bila pričakovana, prva tekma mladih Celjank pa je potekala predvsem v znamenju njihove velike treme pred znamenitim nasprotnikom. Povsem odveč pa bi bilo že sedaj razpravljati o tem, ali je njihov nastop v zvezni ligi upravičen ali ne. Tudi nastop nogometašev Kladivarja, ki so igrali za denar, se je slednjic izkazal le kot propadel izlet v zvezno tekmovanje. Na sliki: ženska odbojkarška vrsta Partizana Celje-mesto. (Foto: Kokot).

Branik : Celje 4:6

Celjski rokometiši so v nedeljo nadaljevali s serijo zmag v republiški ligi. Ze po tradiciji Celjanom teži nasprotniki — igralci mariborskega Branika so tokrat morali na svojem igrišču kloniti. Rezultat 6:4 za Celje je nizek, vendar je bilo igrišče, ki ni asfaltirano, mokro od dežja in se igra ni mogla razživeti. Trenutno vodijo celjski rokometiši s prednostjo štirih točk, v nedeljo

pa gostujejo v Trzinu proti domači ekipi.

Pred tekmo v Mariboru je bila na igrišču majhna svečanost. Igralec in trener celjskih rokometišev Tone Goršič je namreč proslavljal 10. letnico aktivnega nastopanja in delovanja v železničarskem rokometnem klubu Celje. Cestitkam se pridružuje tudi naša redakcija. -ed

ŠAH

V Celju je bilo v nedeljo občinsko pionirsko prvenstvo v šahu s sodelovanjem pionirjev iz Celja, Vojnika in Dobrne.

Med starejšimi pionirji je zmagal Pešec (III. osn. šola); med starejšimi pionirkami Podbrežnikova

(Hudinja), med mlajšimi pionirji Lesjak (Dobrna), med mlajšimi pionirkami pa Bogadijeva (II. osn. šola). Zmagovalci so se plasirali na medobčinsko tekmovanje.

Občinskega tekmovanja v Nazarju pa se je udeležilo 16 ekip iz vseh osnovnih šol mozirske občine. Pri starejših pionirjih je zmagala ekipa mlajših pionirjih pa ekipa osn. šole Nazarje. Prvoplasirane ekipe so prejele prehodne pokale.

KLADIVAR IZPADA?

Po vsem tem, kar smo v nedeljo doživeli na Glaziji, lahko ugotovimo le to, da so Kladivarjevemu moštvu v slovenski nogometni ligi dnevi skorajda šteti. Poraz z eno najslabših ekip Rudarjem iz Velenja jih je pripeljal do zadnjega mesta — 2 točki za ostalimi kandidati za izpad. Kaj bi pri Kladivarju še morali storiti, da bi se izognili izpada iz lige, je težko reči. Da bi v ekipi uvedli nekaj perspektivnih mladincev, saj Aluminij nezadržno nabira točke in je trenutno najresnejši kandidat za prvo mesto v SNL, Olimp je v zahodni coni premagal Nafto in je na solidnem mestu v razpredelnici.

Celje je tokrat presenetilo. Da so boljši od trboveljske ekipe je bilo jasno. Presenečenje pa je v tem, da so Celjani po dolgem času osvojili 2 točki tudi na tujem igrišču. Kljub temu pa težko verjamemo v končni uspeh, saj Aluminij nezadržno nabira točke in je trenutno najresnejši kandidat za prvo mesto v SNL. Olimp je v zahodni coni premagal Nafto in je na solidnem mestu v razpredelnici.

Sicer pa je med ljubitelji celjskega nogometa trenutno še največ zanimanja za nogometno ligo sindikalnih podružnic, v kateri sodeluje 14 ekip. Doseženi po so bili z naslednji rezultati: Zelezarna : Libela 4:1, Tkanina : Merx 4:4, IFA : Klima 0:1, EMO : Prosveta 6:2, EMO : Klima 4:0, Kovinotehna : Tkanina 0:0, Zelezarna : Zlatarna 2:0.

E. G.

MARLJIVI GOMILJČANI

Telovadno društvo na Gomilskem je bilo ustanovljeno leta 1930 kot sokolsko društvo. S svojo aktivnostjo je bilo že pred vojno med najagilnejšimi podobnimi društvi v Savinjski dolini. Ze tedaj so si s prostovoljnimi delom zgradili lasten dom, ki pa ga je pozeje okupator preuredil v stanovanja.

Po vojni so si s prostovoljnimi delom zgradili nov dom, v katerem sedaj delujejo namiznoteniška, odboj-

karska, smučarska, nogometna in telovadna sekcija pa še dramska skupina. V društvo je včlanjenih okrog 180 članov, društvo pa že več let vodi požrtvovalni delavec Franc Sega, Franc Vitanc, Ivan Korent in Maks Košenina. V preteklem letu so bili zelo aktivni. Pripravili so tradicionalen telovadni nastop, na katerem je poleg domačih telovadcev nastopila tudi državna orodna vrsta s Cerarjem. Poleg tega so se udeležili tudi pohoda ob žici okupirane Ljubljane,

namiznoteniških in odbojkarških tekmovanj.

Sredstva si v glavnem ustvarjajo sami s prirejanjem nastopov in družabnih prireditev. Tako zbran denar porabijo predvsem za opremljanje doma in izlet članov. V prihodnosti pa jih bodo nujno rabili tudi za popravilo doma. Zgradili bi radi tudi smučarsko skakaalnico in zopet priredili telovadni nastop. Seveda pa društvo pri svojih naporih pričakuje tudi pomoč Občinske zveze za telesno kulturo v Zalcu. T. T.

ZANIMIV NAMIZNI TENIS

II. Frenkov memorial je potekel v prisrčnem vzdušju okrog 70 nastopajočih — ne več aktivnih igralcev namiznega tenisa. Po kratki komemoraciji na grobu nekdanjega celjskega namiznoteniškega asa so se tekmovalci podali v telovadnico Partizana Gaberje, kjer so v treh kategorijah tekmovali za zmagovalca letošnjega tradicionalnega memorala.

Prva mesta so pobrali sicer Kranjčani, vendar tudi Celjani, niso bili

slabo uvrščeni. Tako so med člankami Kohnajzlerjeva, Sevškova, Rebeuškova in Rihterjeva zasedle 2. in 3. mesto. Med člani do 35. leta starosti se je Rehar prerinil do polfinala. Med člani nad 35 let starosti pa je bilo tekmovanje pravzaprav najzanimivejše. Celjan Božič je v polfinalu premagal Kranjčana Modrijana z 2:0 nato pa v finalu po razburjivi igri podlegel v treh setih Kranjčanu Rebolju.

IZID NAGRADNEGA ZREBANJA SLOVENIJALESA

Posebna komisija, sestavljena iz zastopnikov občinske skupščine ter seveda tudi kupcev je v Slovenijalesu izrebal tele nagrade in nagajence:

1. Spalnica Mari — Martin Vrečer, Smlaklav pri Ljubčani;
2. Jogi vložek — Ivan Zvar, Orožnova 3, Celje;
3. Rex garnitura — Dermol, Celje, Trubarjeva 26;
4. Gugalknik — kupec neznan, št. prod. bloka 32032186;
5. Tapečiran stol — Tatjana Lužnik, Velenje, Saleška 18.

STEKLAR IN LJUBNO

Drugo kolo tekmovanja v podzvezni nogometni ligi je prineslo pričakovane rezultate. Favoriti še vedno nabirajo točke in hitijo proti vrhu razpredelnice. Rezultati: — I. skupina: Vojnik : Polzela 4 : 0, Zalec : Smartno 3 : 2, Steklar : Senovo 7 : 0, Zreče : Rogatec 3 : 1, Brežice : Nazarje 6 : 0. II. skupina: Ponikva : Vransko 2 : 2, Sentjur : Ljubno 0 : 5, Salek : Gotovlje 0 : 3 p. f., Kovinar : Laško 7 : 0 (prekinjeno) in Sevnica : Krško 7 : 2.

V prvi skupini vodi po drugem spomladanskem kolu Steklar z 18 točkami pred Zalcem 16, Rogatec 14, Zrečani, Senovim in Vojnikom 13, Brežicami 8, Polzelo, Smartnim in Nazarjami s 5 točkami. V drugi skupini vodi Ljubno, ki ima 20 točk, sledijo Gotovlje, Sevnica in Krško 16, Kovinar in Vransko 10, Laško 9, Sentjur 6, Salek 5 in Ponikva 3 točke. -ed

ŽRTVE PROMETA

PREVELIKA HITROST

Prometna nesreča se je zgodila na cesti III. reda na Lopati pri Celju, ko je iz Smartnega v Rožni dolini vozil proti Celju voznik osebnega avtomobila CE 105-09 Ivan Rančigaj. Zaradi prevelike hitrosti ga je na blagem desnem ovinku zaneslo na levo, nato pa na desno stran ceste, kjer se je prevrnil. Na avtomobilu je škoda za 8.000 novih dinarjev, voznika pa so s poškodbo nad levim ušesom odpeljali v bolnišnico.

MOTORIST V JAREK

Iz Gornjega grada je proti Novi Stifiti vozil voznik neregistriranega motornega kolesa Janez Suhoveršnik iz Miklavža. Iz neznanega vzroka je zavozil na skrajno desno in se je prevrnil v jarek. S pretresom možganov in z močnimi odrgninami po obrazu in za odpeljali v celjsko bolnišnico, škoda na motornem kolesu pa je minimalna.

NEPAZLJIV PESEC

Voznik osebnega avtomobila MB 83-99 dr. Konrad Piko je peljal iz Celja proti Ljubljani. V Zalcu je šel poleg mopeda upokojenec Vinko Narberger in prečkal cesto, ne da bi se prepračil, če je prosta. Voznik kljub zaviranju ni mogel preprečiti nesreče in je trčil v Narbergerja, zavil na levo in zavozil v vrtno žično ograjo. Vinko Narberger je dobil pretres možganov, zlom reber in poškodbe prsne kosti. Na avtomobilu in mopedu so ocenili škodo na 1000 novih dinarjev.

MOPEDIST V OSEBNI AVTOMOBIL

Prometna nesreča se je pripetila na cesti III. reda v Libnem pri Krškem. Voznik poltovornega avtomobila CE 91-81 Karl Prešiček je zastavil na desni strani cestišča, medtem pa ga je prehitel voznik osebnega avtomobila NM 11-79 Ivan Lah iz Brežic. V tem trenutku je pripeljal iz nasprotne smeri mopedist Pavel Molan in se zaletel v avtomobil. Odpeljali so ga v bolnišnico. Škode je za 5.000 novih dinarjev.

NEPREVIDEN KOLESAR

Voznik osebnega avtomobila CE 73-03 Alojz Pirc je vozil iz Sevnice proti Smarju ko mu je nenadoma z desne strani na levo stran ceste zavil pred avtomobil kolesar Martin Mlinarič, star 74 let, iz Sevnice. Vrglo ga je na srednji del avtomobila, od tu pa na cesto. Dobil je pretres možganov ter udarec in rano na desnem očesu in levi nogi.

DVA POSKODOVANA

Voznik kombija CE 124-06 Jože Koprivšek je vozil iz Celja proti Vranskem. Pri stari pošti v Zalcu je hotel zaviti v levo na enosmerno cesto. V pravem času je prižgal smerokaz in zapeljal na sredino cestišča. V tem trenutku pa je za njim pripeljal voznik motornega kolesa Rudolf Jakhel s sopotnico Olgo Derganc in hotel prehiteti kombi. Vendar je pri tem trčil v srednja vrata avtomobila. Pri padcu je sopotnica dobila pretres možganov in odrgnine po nogi, voznik pa odrgnine po nogah in rokah.

PRISEBEN VOZNIK

Iz Sopot proti Radečam je vozil voznik avtobusa CE 24-49 Janez Gosnik. Avtobus, ki je last celjskega podjetja Izletnik, se je med vožnjo zlomila prednja leva os, tako da je odletole prednje levo kolo. Zaradi prisebnosti voznika, kateremu je uspelo pravočasno ustaviti vozilo, ni bil nihče od potnikov poškodovan. Škoda znaša približno 2.000 novih dinarjev.

Največ nesreč se pripeti ob srečanju ali prehitovanju vozil. Vozniki premalo upoštevajo cestne pogoje, zato podobni posnetki niso redkost naših cestah.

V treh dneh 5 mrtvih

Minula sobota je na ožjem celjskem območju zahtevala kar tri človeške žrtve, ki so preminile v tragičnih okoliščinah. V popoldanskem času se je pri delu smrtno ponesrečil MILAN BUTOLE doma iz Zetal, ki je skupaj z dvema sodelavcema v Straži nalagal ogorke. Med delom se je vili dež, zato so vsi trije zlezli v jame, ki so jih med nalaganjem izkopal v ogorke. Med nalivom se je plast ogorkov zaradi vode utrjala in zasula komaj petnajstletnega Butoleta. Ostala dva sta k sreči odskočila. Ko so ponesrečenca izkopal je bil že mrtev. V večernih urah okrog 21,30 ure je tragčno preminil 26-letni ANTON TOMAŽIČ gozdni delavec doma iz Strmeča, Dol pri Litiji. Popoldne

je namreč skupaj s tovariši popival. Proti večeru je bil v družbi z 26-letnim Cerovškom in bratoma Gorenc v gostilni pri Ježi v Jagnjenici. Malo pred odhodom domov so se sprli. Ko so lokal zapustili so se na cesti proti Počakovici kregali naprej. Med preprirom je Cerovšek potegnil žepni nož in sunil Tomažiča v prsa. Tomažič se je smrtno ranjen zgrudil.

Cerovšek pa je odšel domov spat, kjer so ga naslednje jutro skupno z bratoma Gorenc varnostni uslužbenci aretirali.

Tudi v Cankarjevi ulici v Celju je bil vzrok tragične smrti alkohol in prepir. V gostilni pri pošti sta se sporekla 56-letni ANTON JERMOL in 48-letni FRANC GREGL. Ko sta

zapustila lokal je Gregle udaril Jermola, tako da je ta padel in obležal v nezavesti. Med prevozom v bolnišnico je umrl. Kaže da je najprej Jermol udaril Gregla in da mu je ta zatem udarec vrnil.

V nedeljo so iz Potoka na Lavi potegnili utopljenko NAHBERGERJEVO. Pred dnevi je ponesrečenki zgorel kozolec in kaže, da je zaradi požara in razprtij v družini Nahbergerjeva naredila samomor.

V sredo zjutraj pa so občani našli pri pomožnem igrišču na Glaziji mrtvo 64-letno MARIJO GRUM. Pokojna je bolehal za astmo in je verjetno med potjo domov že v večernih urah dobila napad. Ker ni bilo nikogar v bližini, ki bi ji nudil pomoč je Grumova izdihnila.

KJE BODO LETOS LETOVALI OTROCI

SAMO NA MORJU

DELOVNI KOLEKTIVI PRIPRAVLJENI POMAGATI

Program letošnjih otroških letovanj je zaradi pomanjkanja denarja precej skromnejši, kot je bil prejšnje leto. V proračunu centra za socialno delo je v te namene odmerjenih samo dvanajst milijonov dinarjev, kar ne zadošča niti za kritje letovanj najbolj socialno ogroženih otrok celjskega območja. Zavaljo istega razloga je moral center letos opustiti tudi srednjevišinsko letova-

nje, pa čeprav je potrebnih veliko in tudi možnosti za ureditev takega letovišča, dovolj. Lani so s tem namenom kupili celo nedograjen gasilski dom v Radmirju, ki bi po potrebnih preureditvah lahko postal primerno zavetišče za tiste otroke, ki bi jih srednjevišinsko letovanje močno koristilo. Toda stavba je še zmeraj nedograjen gasilski dom in letos ne bo denarja za njegovo pre-

ureditev. Tako bodo celjski otroci letos letovali samo v Baški na otoku Krku. Pa še tu bodo samo polovico kapacitet oddali za socialno ogrožene in zdravstveno šibke. Za ostale del zmožljivosti doma pa so bili precej časa močno v skrbeh. Zdej so se delavci centra za socialno delo dogovorili z nekaterimi delovnimi organizacijami, da bodo v Baško poslali tudi otroke članov svojih kolektivov. Ponekod so se odločili celo za to, da bodo stroške letovanja v celoti krili iz svojih sredstev, drugod pa bodo doplačali samo razliko med prispevkom staršev in dejanskimi stroški, kar pa je seveda tudi dovolj. V Baško bodo sprejemali tudi samoplačnike. Le-ti bodo za 18 dni letovanja, kolikor bo trajala vsaka izmena, plačali 18 tisoč dinarjev.

Zanimivo je, da so se na centru za socialno delo odločili za lestvico prispevka staršev. Sestavili so jo na podlagi povprečnega dohodka na enega družinskega člana in tako za kategorije z nižjimi dohodki določili tudi najnižje zneske. Za razliko od lanskega leta bodo otroke vozili v Baško z avtobusom, kar je nedvomno mnogo ugodnejše kot prevažanje z vlakom in ladjo. Izmen pa bo pet — od teh ena za predšolske otroke.

V sedanjem času komercializacije in borbe za višjimi osebnimi dohodki pa prav presenetljivo učinkujejo prijave mnogih prosvetnih delavcev in učiteljskihnikov, da bi zastoj vodili in pazili na letujoče otroke. Center bo s to spremembo prihranil približno dva milijona dinarjev, za kar bodo lahko omogočili letovanje še za okrog sto otrok.

Otroci našega območja bodo letovali tudi v Rovinju, kjer je medobčinska počitniška baza, zdravstveno potrebni pa na Debelem rtiču.

PRI SLOVENČEVH

Brankov dom je lepa, skoraj nova hiša na robu mesta. Ima lep vrt, utico, na dvorišču gugalnico, okrog vse te prikupnosti pa — ograjo. Ta ograja je meja med domom in zunanjim svetom. Ko je bil Branko še majhen deček, je večkrat visel na njej in z velikimi poželjivimi očkami gledal otroke, ki so se igrali nekaj metrov dalje — popacani od vode in peska, razgreti in glasni. »Naj pride Branko malo k nam,« so večkrat prosili mamico ali staro mamico, ki sta fantka na silo odtrgali od ograje. Toda — Branko ima vendar nove hlačke in popolnoma čisto srajčko! In tistale deklica tam nima čistih rok! Pa — sosedov fantek kašlja in njegovemu bratcu visi svečka iz nosu. »Branko ne more,« sta govorili mami. »Obisk imamo«, ali »Branko mora malicat« — temu podobni so bili izgovori, da malemu fantku ni bilo treba v družbo. On pa je jokal, prosil in cepetal.

Ko je Branko prvič sedel v šolski klopi in nenadoma začutil, da pravzaprav ni edini, ki mu velja tovariščina pozornost, je bil presenečen. Kasneje jo je poskušal izsiliti, do soščev je bil vse prej kot ljubezniv in kot nalašč je na vso moč razkazoval okusno malico, ki mu jo je skrbna mamica roka zavila v bel prtček. Veliko težav je imela učiteljica z njim in tudi dečko kmalu ni več z veseljem hodil v šolo. Doma pa so ga pomilovali, ljubkovali in mu še bolj stregli. Otroci, ki so nekaj časa Branka vabili v svojo družbo, so se spremenili. Zaprli so se, kadar bi lahko z njim govorili in če se je dečko le želel z njimi poigrati, so drug za drugim odšli svojo pot in pustili Branka sredi lopat, žog in drugih igračk. Ko je že ne vem kolikolič prijel domov, se je mamici le posvetilo. Pretirana skrb za sinovo zdravje in bojazen, da bi se v otroški družbi naučil česa slabega, je fantka otropala za najlepše darove otroštva, za tisto tako lepo, zanimivo otroško igro, ki otroka razvija in bogati. Ni se naučil deliti, ne darovati in tudi ne — delati. Celo igračk ni sam pospravil, kaj šele šolske potrebščine. Ko je mamica vsa zaskrbljena obiskala Brankovo učiteljico, nista imeli lahke naloge. Veliko volje in truda sta morali vložiti v to, da sta fantu razložili, da mnogo tistega, kar je doslej smel, ni lepo in dobro.

Odrasli niso primerna družba za otroka — pa če se še tako trudijo. Otroci sodijo skupaj in — nič zato, če so kdaj umazani in poprskani. To je še zmeraj manj nevarno kot sebičnost, trma in nesamostojnost.

POJDIMO V GORE

BISTRICA OB SOTLI

Ne po asfaltirani cesti nazaj, temveč iz Kumrovca po bližnji gremo kar po travniški poti čez Sotlo, da pridemo v Bistrico ob Sotli. Ta kraj je čedna slovenska vas in za letno bivanje prav primeren.

Znamenitost tega kraja so Sv. gore z romarsko cerkvijo, ki je bila zgrajena že v XIII. stoletju in je pozneje obnovljena, odkoder je lep razgled daleč okrog v dolino in na obronke naših gor.

K vrhu gore pelje markirana pešpot skozi gozd in smo v slabi uri na gorskem vrhu pri Gorskem domu (618 m). Lična stavba, v kateri se lahko tudi prenočuje, vabi poleti in pozimi številne goste ne le iz Slovenije, temveč tudi iz sosednje Hrvatske.

Cez Sv. gore gre cesta na Bizeljsko, ob Sotli navzgor pa v Podčetrtek.

Iz Bistrice ob Sotli pejele dobro vzdrževana avtomobilska cesta v serpentinah h Gorskemu domu.

Bistrica ob Sotli ima tudi svojo zgodovino. Na bistrškem polju so čete fevdalcev za časa velikega kmečkega upora potok-le vojsko Ilije Gregoriča.

V dobi zadnje svetovne vojne so ta kraj, kakor tudi sosednji kraji, mnogo trpeli. Veliko ljudi je bilo izseljenih, pregnanih v taborišča in ubitih, vasi ob Sotli južno od Imena so okupirali izselili, slovenske domove pa so zasedli Kočevci in Besarabci. Leta 1942, pa so se v teh krajih pojavili prvi partizani. Močnejše je postalo partizansko gibanje leta 1944, po pohodu XIV. divizije.

Na tem izletu bomo videli zanimivosti in imeli dovolj razvedrila.

Dr. Ervin Mejak

Z motornim vlakom, ki ima potniško tarifo, se odpeljemo jutraj iz Celja v Kumrovec, rojstni kraj našega maršala. Od postaje Kumrovec bomo šli po asfaltirani cesti 2 km do Kumrovca in si tu ogledali rojstno hišo predsednika Tita. Vpisali se bomo v knjigo in dobili tudi tam 1. žig za začetek Zasavske planinske poti Kumrovec — Kum, ki jo je uvedlo PD Trbovlje za vnete planince. Precejšnje število Celjanov nas je to pot končalo že pred leti.

Ta planinska pot pelje iz Kumrovca preko Svetih gor na Bohor, dalje preko Lisce, Lovrenca — Veliko Kozje, Koptinika, Gor, Kala, Mrzlice, Partizanskega vrha, Cemšeniške planine, Zasavske gore, Jančja na Kum, kjer dobimo zadnji 14. žig in s tem poseben planinski znak za prehojeno Zasavsko transverzalo.

ABC NEGE

(NE)BLAGODEJNI VPLIV SONCA

Prvo aprilsko sonce je marsikoga spomnilo na to, da niso več daleč dnevi, ko bo mogoče odložiti obleko in se prepustiti blagodejnemu vplivu sončnih žarkov. Toda tak vpliv sonca občutimo le, če si ga zmerno in pametno privoščimo. Vedeti namreč moramo, da je treba vsako pomlad kožo znova privaditi na sonce. Zato v začetku daljšega sončenja ne moremo prenesti brez težjih posledic. Posebno previdni naj bodo pri prvem sončenju starejši ljudje in seveda otroci. Toda tudi še tako zmerne sončenja si ne morejo privoščiti vsi. V prvo skupino teh sodijo ljudje ki jim je prirojeno, da sonca ne prenašajo, v drugo pa bolni in slabotni, ki bi jim sončenje že tako šibko telo še bolj oslabilo.

Sončenja ne pripravljajo rdečelasim ljudem. Le-ti ponavadi postanejo po sončenju močno pegavi. Taka koža je nedvomno manj lepa kot bela in neosončena. Tudi nekateri svetlolasci bi se morali sončenja izogibati, saj je poleg takih, ki lepo porjavijo tudi nekaj drugih, ki jim koža pod vplivom sončnih žarkov samo pordeči in se prične luščiti. Ko se olušči, je ravno tako bela kot pred sončenjem, le da se včasih na njej pojavijo pege. V skupino ljudi, ki se ne bi smeli pretirano sončiti, sodijo tudi tisti, ki imajo mnogo prirojenih kožnih znamenj črnkaste barve. Znamenja se lahko spremenijo v bozne, včasih celo rakaste tvorbe.

V skupino bolnih, ki ne bi smeli na sonce, pa sodijo vsi nervozni, slabokrvni, bolni na pljučih, prav majhni, slabotni otroci in stari ljudje, ki imajo okvare srca in ožilja. Sončiti se ne bi smeli tudi ljudje z visokim krvnim pritiskom ali z rakasto tvorbo na koži. Ljudem s kožno tuberkulozo pa sončenje celo priporočajo. Vsaj dve leti se ne bi smeli sončiti tudi otroci, ki so preboleli meningitis in ljudje, ki so bili zdravljeni z rentgenskim obsevanjem.

Za ženske pa še tole — zmerno zagorela polt je neprimerno lepša od temnorjave, trde in razpokane kože.

Prvi model za izpopolnitev poletne garderobe je obleka, ukrojena iz nekoliko toplejšega blaga. Linija je princes, rokavov nima, edini okras pa sta prikupna žepka pod dekorativnim prsnim šivom. Pri drugem modelu pa je zlasti zanimiva jopica, ki jo poživlja pospula okrog ovratnika roba jopice in rokavov ter tenak pasek, sešit iz istega blaga.

HLADILNIK

Bližajo se poletni meseci in verjetno se bodo v marsikateri družini odločili za nakup hladilnika. Hladilnik je v majhnih stanovanjih, ki ponavadi tudi shrambe nimajo, poleti tako nujno potreben, da se razmeroma velik izdatek prav kmalu splača. Če pri nakupu se bomo srečali z odločitvijo o vrsti hladilnika. Poznamo namreč dve — kompresorske in absorpcijske. Imata različne prednosti in pomanjkljivosti. Kompresorski je manjši potrošnik električne energije, se pa hitreje pokvari in ne deluje neslišno. Absorpcijski hladilniki pa porabijo več električne energije, imajo majhen najhladnejši del — kajti tudi v hladilniku je temperatura na različnih mestih različna — in ne delujejo, če ne stojijo popolnoma na vodoravni podlagi.

Pri nameščanju hladilnika moramo paziti na to, da ni v bližini štedilnika, da nanj ne sije sonce in drugi vplivi, ki bi lahko zviševali temperaturo v hladilniku.

POMOČ PARALIZIRANIM

V Združenih državah Amerike so izdelali elektronsko napravo, s pomočjo katere se lahko premikajo tudi paralizirani ljudje — pa čeprav je paralitičnost take stopnje, da telesa sploh ne morejo premakniti. Ta naprava jim celo omogoča, da pišejo z električnim pisalnim strojem, uporabljajo magnetofon, radijski sprejemnik, vključujejo televizor in aparat za čitanje mikrotipov. S pomočjo nove naprave lahko pacienti brez tuje pomoči prižigajo in ugašajo sobne svetilke, telefonirajo, listajo po knjigah itd. Vsa ta opravila omogoča naprava, ki jo pacient, »upravlja« z jezikom. Na glavi ima par slušalk — podobno kot telefonistike v centralah — toda s to razliko, da takrat mikrofon reagira na dotik jezika. Takrat naprava pošlje električne impulze v ojačevalnik. Od tam se impulzi prenesejo na aparat, podoben sodobnim računskim strojem. Z jezikom torej pacient najprej izbere tisto napravo, priključeno na elektronski aparat, ki jo želi uporabiti, potem pa — s ponovnim premikom jezika — napravo tudi uporabi.

Nov aparat sta izdelala dva osemnajstletna študenta medicinske tehnike Politehničnega inštituta v Brooklynu.

Meso hranimo v najhladnejšem delu hladilnika — v izparjevalniku ali njegovi bližini. Meso najprej očistimo in ga zavijemo v celofanski papir, medtem ko ga operemo šele tik pred uporabo. Včasih lahko hranimo meso v hladilniku tudi do pet dni. Le ribe moramo porabiti čim prej. Delikatese zavijemo v celofanski papir in jih hranimo v srednjem delu hladilnika, kjer je tudi temperatura na meji med najvišjo in najnižjo. V srednjem delu hladilnika spravljamo tudi razno testo, sladice, solate in kuhane ali na pol pripravljene jedi. Vse to moramo prej ohladiti in naložiti v zaprte steklene ali porcelanaste posode, ki so za te namene najprimernejše. Jajc praviloma v hladilniku ne bi smeli shranjevati. To pa zato, ker so jajčne lupine polne bakterij, ki lahko okužijo še druga živila. Mleko — vstekljenico — postavimo v prostor na vratih hladilnika, v najspodnejši del pa zelenjavo in sadje. Živila z močnim vonjem hranimo v hladilniku v zaprtih posodah in pri tem še posebej pazimo na tista, ki se rada navzamejo drugega vonja (surovo maslo, smetana itd.).

Hladilnik vklopimo z regulatorjem. Najprej ga uravnava na najvišjo temperaturo in ga na tej pustimo tako dolgo, da se na steni ledenjaka nabere komaj opazna plast ledu. Nato regulator uravnava na najprimernejšo temperaturo. Redno — vsak teden ali največ na deset dni ga moramo čistiti. To storimo z blago milnico, še prej ga pa izklopimo in pustimo, da se led, ki se je nabral v njem, stali. Ledu ne smemo odstranjevati na silo! Paziti moramo, da ne poškodujemo tesnilne gume na vratih. Tudi to je treba umivati, zbrisati do suhega in jo nato natreti z glicerinom. Če hladilnika ne čistimo, se kaj hitro navzame neprijetnega vonja, ki ga zelo težko odpravimo.

NA LASTNO ŽELJO

William Wihaans je bil načelnik oddelka za kadre. V vsakem pogledu pošten in principialen delavec. Ker je podedoval hišo po očetu, se je pač moral preseliti v drugo mesto. V delovno knjižico mu je direktor osebno zapisal: »Odpuščen na lastno željo.«

V novem okolju je William takoj stopil v najbližje podjetje, ki je potrebovalo načelnika oddelka za kadre.

— Zdravo! Je rekel William direktorju. — Jaz sem ta in ta, od tam in tam, po poklicu načelnik oddelka za kadre. Tu so moji dokumenti.

Direktor bi ga bil od veselja skoraj objel, saj mu je bil tak načelnik bolj potreben kot sklad za rezervne dele.

— E, dragi moj, je rekel direktor in ga prijateljsko potrpeljal po rami. — Takoj se loti dela. Nudil ti bomo vse ugodnosti z vilo. Si zadovoljen?

William je bil seveda nadvse zadovoljen, toda kot poslovni človek je zaradi večje prepričanosti in učinka pomolel direktorju svojo delovno knjižico. Direktor je ni hotel niti pogledati, toda William je vztrajal. Direktor je listal po knjigi in nenadoma sedel. Snel si je naočnike, jih obrisal in preplašeno pogledal novega načelnika.

— Kaj pa to pomeni?
— »Odpuščen na lastno željo«, je mirno rekel William.

— Raje lepo povejte, zakaj so vas odpustili? Ste sprejemali podkupnino ali zaradi moralnih razlogov, ali...?

Pomenljivo je pogledal Williama v oči in rekel:

— Seveda, vi ste vendar pijanec!

William je prebledel.
— Tovariš direktor, prosim vas, da se ne šalite. Imam gastritis in že deset let nisem poskusil niti kapljice alkohola.

— Tak prosim vas! je vzkliknil direktor. — Jaz da se šalim? V njegovi delovni knjižici je črno na belem, da so ga odpustili na lastno željo, a jaz se šalim! Da ne misliš morda, da sem se večeraj rodil? Na lastno željo? Raje pošteno priznajte, zakaj so vas odpustili! Da ne zaradi slabosti do ženskega spola ali kaj drugega?

William je pričelo malone dušiti v grlu. In kar je najhujše, se je zelo dobro spominjal, kako je mirne vesti zapisoval v delovne knjižice, da je ta ali oni delavec zapustil delovno mesto na lastno željo.

— Naj kar gredo, mu je govoril neposredni starišina, — ne boš jim vendar zaradi malenkosti kvaril delovnih knjižic! Najvažnejše je, da se jih čimprej znebimo...

William je vzel svojo delovno knjižico in odšel, kajti tu ni imel več kaj iskati. Skozi steno je slišal:

— In ta bi me rad prelisčil! Menda nisem padel z Marsa?

Zadeva se je vse bolj zapletala. Kamorkoli je prišel, povsod so hoteli vedeti, zakaj je bil odpuščen »na lastno željo«. Na koncu je William prodal hišo in se vrnil v mesto, kjer je poprej delal. »Tu bom najlažje našel zaposlitev«, je mislil. Pričakali so ga kot starega prijatelja. V času njegove odsotnosti je v podjetje, kjer je delal, prišel novi direktor, in tudi on, da bi ga vrag, je hotel vedeti, zakaj so ga odpustili.

— Povejte odkrito, zakaj so vam tole napisali v delovno knjižico?

William je dalj časa razmišljal, potem pa rekel:

— Bil sem birokrat!
— To je sijajno! se je razveselil direktor. — Takšnega človeka potrebujemo! Birokrata!

— 21 —

Grof Urh je umolknil, nato pa nadaljeval:

— Za povod, da vas povzdignem v plemiča, se bom skliceval na vašo pomoč v turskih bojih, ki jih nameravamo pričeti prav kmalu ob ogrski in turški meji. Do volitev pa mi obljubite, da boste molčali o nocojšnjem dogodku, da ne boste omadeževali mojega imena, do česar mi je, priznam, zelo veliko. Če ne bi držal svoje besede, to je, če vas jutri ne bi povzdignil v plemiča, me lahko vsak izmed vas obrekuje povsod kot največjega cigana, kar jih je pod soncem in za takšnega me lahko tudi javno razglasite.

— To bomo tudi storili, in gorje vam, grof, če bi ljudstvo, ki vas zaradi vaših hudodelstev mrzi in svorazi, izvedelo, kaj se je pripetilo nocoj! Tedaj vam gotovo ne bi prav nič več pomagalo — ne vaše trdno zidovje ne oklepi ne vitezi ne biriči. Ne bi se mogli odkupiti ne s srebrom ne zlatom in še manj s svojo viteško desnico! Za zdaj pa vas bomo izpustili.

Janez mu je odvezal roke.

— Bodite zdravi! je rekel, — in če vam smemo svetovati, pojdite naravnost domov in prosite boga in angela varuha, da nam nikoli več ne pridete tako v roke kakor nocoj. Ne verjamemo, da bi se vse tako srečno končalo kot nocoj. Zapomnite si tudi, kakšne korenine so teharski fantje!

— Čast mi bo... velika čast... je zajecjal pretkano grof, — imeti tako pogumno plemstvo.

— Lahko noč!

— Lahko noč! je odvrnil grof z zamolklim glasom, kakor bi bil trnje požiral.

Nepričakovani dogodek ga je močno pretresel; kaj takega se mu še ni nikoli zgodilo. Ko je prišel zopet k sebi, se ga je lotila jeza, da je škripal z zobmi. Odhitel je proti Celju, fantje pa so se popevaje vrnili domov.

3. PAPEŽEV ODPOSLANEC

Drugo jutro je bilo sonce že visoko na temnomodrem nebu, od koder je z zlatimi žarki obsipalo visoke in temne stolpe gornjeceljskega gradu. Videti je bilo, ko da se še vse ziba v sladkem snu. Sončni žarki so plesali po pisanih steklih dolgih ozkih oken in se odbijali od njih, kakor da ne bi hoteli gledati v notranjost tega gradu, obdanega z grofovskim samodržstvom, ki je zatiralo in trpinčilo ljudi. Nad Savinjsko dolino je ležala gosta megla, ki se je zdaj pričela dvigati. V tišino se je oglasil le zvon cerkve, ki je stala na holmu. Nad gradom sta v velikih krogih letala dva jastreba in si med perjadjo iskala zajtrk.

— 23 —

Grof Urh je seveda razmišljal o tem, kako bo dobil v svoje kremplje tudi Marjetko. Če bi se mu skrila pod zemljo, bi jo njegovi ogleduhi odkrili! Njim nič ne uide. Ceprav postavi vse na kocko, mora doseči kar hoče, naj ga stane, kolikor stane!

Grof je obstal pred oknom in se zagledal v meglo, ki se je dvigala nad dolino. Razgled na Celje je bil lep in iz cerkve Sv. Daniela je vernike vabil zvon k jutranji službi božji. Urh se ni zmenil zanj; trdo je odmeril svoje korake po sobi, tako da se je grofica Katarina zbudila in prišla gledat, kako to, da grof tako zgodaj rogovili. Ko je stopila v sobo, se je zasmejala na ves glas; dolgo ni mogla spregovoriti niti besede.

— No, no, Katarina, ali se vam je nocoj pamet zmešala? Le glejte, da vas smeh ne bo zadušil! je rekel grof nekoliko razdražen, ne da bi jo pogledal.

Ko smehu le ni bilo konca, se je hočeš nočeš moral obrniti.

— Z vami danes menda res ne bo mogoče spregovoriti resne besede? Ali je maj morda vzrok te vaše veselosti, čestita grofica? Se vam zato meša?

— Najbrž se je vam zmešalo ponoči, moj grof, ha, ha, ha!

— Kako to mislite?

— Kako le? Mar mislite iti v samostan za »kozla«, da ste si dali napraviti za poskušnjo že obleko? Do pusta je še vendar predač, da ste tako našemljeni!

Šele zdaj je grof videl, da se je bil pozabil spreobleči. Jezno je ošinil grofico. — Kaj vas briga, kaj nameravam! Jaz delam po svoji glavi in ta glava ukazuje tudi tebi! Zato ti ukazujem, da se mi takoj pobereš izpred oči! Sploh ne maram, da me nadleguješ, kadar te nihče ne kliče. Zapomni si to!

Grofica je umolknila, se priklonila in odšla.

— Kakor da me je obsedlo danes, je rekel sam sebi. Vse mi spodleti, česar se lotim. Če bi prijel suho zlato, bi se najbrž spremenilo v črno oglje, če ne še v kaj drugega. Pri moji veri, če še do danes ni nihče boga preklel, ga bom jaz, če se do večera vse ne spreobrne.

Urh je slekel haljo in se leno vrgel v rezljan z zlatom okovan naslonjač. Hitro ga je premagal spanec. Zadrimal je za kake pol ure, ko ga je prebudil čuvajev rog s stolpa. Trikrat je zatrobil, kar je bilo znamenje, da prihajajo tuji gosti. Urh je planil kvišku, si pomel oči in se oblekel.

— Gotovo kakšni »lačenpergarji« spet tukaj, je rekel. —

Človek res nima miru ne podnevi ne ponoči. Komaj se je nekoliko uredil, je vstopil sluga.

— Presvitli grof, je rekel, — prišel je papežev odposlanec.

— 22 —

Tudi v gradu je bilo vse mirno. Vzdolž širokih zidov so korakale le straže in njih težki koraki so bobneče odmevali po gradu.

Toda v eni izmed prostornih grajskih soban vendarle ni bilo vse tako mirno. Ceprav je bilo sonce že visoko na nebu, je še vedno gorela luč. Pri mizi je slonel grof Urh. Bil je bled in razmršen; njegove plahe oči so begale sem in tja. Nenadoma je udaril s pestjo po mizi, planil kvišku in naredil nekaj korakov po sobi gor in dol. Nato je obstal. »Prekleta so mi podkurili sinoči,« je zamrmral, »toda pogum, le pogum, ni še vse izgubljeno. Res da sem v škripcih, toda vse bo treba urediti, kakor bo meni ugajalo... ne vem, kako bi preprečil, da se novica o tistem prekletem dogodku ne bi raznesla med ljudi in prišla na cesarski dvor. To bi bilo še posebej neprijetno. Naposled mi po tolikih hudodelstvih, ki mi jih pripisujejo, gotovo ne bi prizanesli. Poznam vas, predobro vas poznam, Slovence! To je čisto poseben narod, in srečen je lahko, kdor mu zna vladati. V peklo bi šli z njim, če bi od njih zahtevali! Ni junaka, ki bi Slovenca prekosil, kadar se ta res bojuje, kakor ga tudi ni gospodarja, trgovca in ne poljedelca, ki bi svojega slovenskega vrstnika prekosil.« Grof je spet naredil nekaj korakov in obstal.

»Obljubo, ki sem jo dal, hm, bo treba izpolniti«, je pomislil. »Dobro, saj ni nič lažjega kakor udariti na pismo pečat... to storim stokrat rajši, kakor da bi se dotaknil enega samega zlatnika. Ampak gorje ti potem, gnezdo teharsko! Maščeval se bom, krvavo maščeval za sinočno predrznost tvojih predrznih lopovov! Posebno nad onimi štirimi predrzneži, ki so me bili napadli! Napadli, mčne, grofa Urha! Prijel vas bom, kakor s kleščami! Vi ste davili mene, jaz bom davil vas! Rabelj naj si oskrune roke nad vami! Ko se bo vaše srce krčilo pod njegovo roko, bo moje vriskalo od veselja... to bo zadoščenje za sramoto in moje oskrunjeno viteštvo. Danes vas bom povzdignil v plemiče, ker je tako najboljšje, toda prišla bo ura, ko vas bom mučil in tedaj se boste, plemenitaši, spremenili v moje suznje! Da pa to dosežem, bom moral predvsem novega načelnika spraviti na svojo stran. Nič lažjega. Potem pa pridete vi štirje na vrsto, ki ste sinoči prežali name! Da bi vas dal podaviti — prelahka kazen, pač pa vas bom dal prikovati ob sivo skalo v najglobljih ječah tega gradu, kamor še nikdar ni posijalo sonce. Tu boste lahko našli kupe človeških kosti. Lakota vas bo davila in videli boste, kaj se pravi predrzno segati v moje naklepe! Tedaj boste šele spoznali, kakšne korenine ste vi, in kakšna korenina sem jaz! O, ni še pretekla zadnja kaplja Savinje-tod mimo!«

— 24 —

— Papežev odposlanec? se je začudil Urh. — Kaj pa spet hoče? Doslej so prihajali le cesarjevi in kraljevi odposlanci, danes pa celo papežev odposlanec? Aha, že vem, le naj vstopi! Sluga je hotel oditi, a grof ga je zadržal.

— Ali ima odposlanec orožje pri sebi? je vprašal.

— Ima ga, presvitli grof, in konja araba.

— Vzemite mu orožje; če bi se obotavljal, mu kratko povej, da drugače ne more k meni. Konja spravite v konjušnico; potegnite kvišku mostove. Brez mojega dovoljenja ne sme nihče v grad in ne iz njega. Si razumel?

Sluga je prikimal, se priklonil in odšel.

Grof je sedel, da bi počakal napovedanega odposlanca. Vedel je, da se je v tistem času cesar Friderik IV. mudil v Rimu in zdaj je pomislil, da ga je nemara zatožil pri papežu. Bržkone prihaja odposlanec zaradi tega. V tistem trenutku so se odprla vrata, sluga je vstopil in obstal, za njim je bil odposlanec.

— Hvaljen bodi Jezus Kristus na vekov veke! je pozdravil dostojanstvenik. — Hvaljeno in slavljen bodi gospodovo ime od sončnega vzhoda do zahoda. Mir in pokoj, čast in poštenost vsem vernim na zemlji, ki so čistega srca in dobrih misli.

— Ne čenčaj predolgo! je zarežal grof. — Prav nič se mi danes ne ljubi poslušati pridig in litanij! Za to imam duhovnika v gradu. Daj mi sporočilo in počakaj na odgovor!

Na ta nepričakovan in surov pozdrav grofa Urha je papežev odposlanec segel v žep svojega širokega oblaciča, izvlekel veliko pismo, zapечатeno s črnim papeževim pečatom in rekel: — Ste vi Urh, celjski grof, na katerega je naslovljeno to pismo?

— Če bi te hotel prepričati, da sem res jaz grof Urh, bi te moral dati menda obesiti na tistile stolp, kaj? je rekel grof osorno. — Če je torej pismo namenjeno grofu Urhu celjskemu, ga daj sem, da vidim, kaj hoče rimski papež od mene!

Pri teh besedah je segel grof po pismu in ga hotel iztrgati odposlanca iz rok.

— Čakajte, grof! je rekel ta in se umaknil proti vratom.

— Prej vam pisma ne izročim, preden mi ne vrnete orožja in konja, ki so mi ga vzeli po vašem ukazu. Šele pri vratih vam smem izročiti pismo, tako je rečeno v sporočilu sv. rimskega očeta. Ko bi bil vedel, da ste danes tako slabe volje, bi bil gotovo še nekaj dni počakal in šele potem stopil pred vas.

Grof se je zakrohotal. — Tako ošabno se že dolgo ni nihče drznil govoriti z menoj. Potegnil je za vrstico in nekje spodaj je zazvonilo.

— Za boga, kaj vendar nameravate? je prestrašeno vzkliknil odposlanec.

— Nič drugega, kakor pismo ti bom dal s silo vzeti!

V BRLOGU MLADIH LEVOV

KAKO POSTANETE ČLAN KRALJEVEGA REDA JEDCEV MORSKIH RAKOV?

Hemingway se je sprostil. Stopil je proti ostanku nekega zidu in se del nanj. Stal sem pred njim in čutil, da moram vprašati naravnost: »Papa, zakaj se hočeš končati?«

Samo trenutek je okleval, potem pa je spregovoril z običajnim, premeščenim glasom: »Kaj misliš, da se dogaja v moškem, ki se bliža dvainšestdesetemu letu, če si je na jasnem, da ne bo več mogel napisati knjig in zgodb, ki jih je zapisoval? Da sploh ne bo mogel napraviti nič novega, kar je v svojih dobrih dneh objubil?«

»Zakaj pa ne bi opustil pisanja? Spočij se. Saj si si zaslužil!«

»In kaj naj počnem?«

»Vse, kar ti je ljubo, kar ti ugaja. Nekoč si govoril o jadrnici, ki bi bila dovolj velika, da bi z njo jadrnal okoli sveta in ribaril v vseh vodah, ki jih še nisi preskusil. Pa tvoj načrt za rezervat divjadi v Keniji? Govoril si o lovu na tigre v Indiji. In nekoč sva se pogovarjala, da bi začel z Antoniom Ordenezom gojiti brčke. Toľko tega je na svetu...«

»Da bi opustil pisanje? Kako za vruga pa se naj pisatelj spočije? Igralec baseballa kot Joe DiMaggio ali bokсар kot Rocky Marciano, ta imata svoje rekorde in ob pravem času sta lahko obesila čevlje na klin. Tako se naj umakne zmagovalec. Kot Antonio Ordenez. Zmagovalci ne gredo v pokoj kakor drugi ljudje.«

»Ti imaš nekaj knjig na policah...«

»Točno. Imam šest knjig, ki ne naj veljajo in še vedno lahko stojim. Toda v nasprotju z zmagovalci, kako gre pisatelj v pokoj? Nihče ne zume, da bi lahko omagal in zgubil občutek za odenke. Kamorkoli tudi pride, povsod ga sprašujejo, kaj zdaj ustvarja!«

»Kaj bi se zdaj zmenil za takšna vprašanja, ko ti jih nikoli ni bilo nar. Zakaj ne dovoliš, da bi ti pomagali. Mary bi šla povsod s teboj, skrila bi vse, kar želiš. Nikar jo ne siljučaj, to jo prizadeva.«

»Mery je čudovita. Bila je in je še. Tako prekleto hrabra je bila in obrabna. Ona je vse, česar se še lahko veselim. Ljubim jo. Zares jo ljubim.«

Solze, ki sem jih zadržaval, so mi stisnile grlo. Ernest me ni pogledal. »Se spominjaš, nekoč sem ti dejal, da ne ve, kdaj prizadene koga. Motil sem se. Dobro ve, kako me prizadene in trpi, ko mi želi pomagati. Rad bi ji to prihranil...«

Kaj, Hotch, karkoli se bi že zgodilo, obrabna in močna je, a spomni se, kdaj potrebujejo tudi najmočnejše žene pomoč.«

Se vedno nisem spregovoril. Stopil je za mano in me potrepal

po ramenu: »Ubogí moj Hotch! Zares mi je žal.«

Vrnila sva se v bolnišnico, govorila sva še o knjigah, športu in podobnem, a nič več osebnega. Pozno popoldne sem se odpeljal in nisem ga več videl.

Nikoli ne bom pozabil prvega srečanja z Ernestom Hemingwayem. Bilo je pomladansko popoldne leta 1948 v Havani. Uredništvo newyorške revije »Cosmopolitan« me je poslalo na Kubo z naročilom, da zaprosim Hemingwaya, naj napiše članek »Prihodnost književnosti«.

Hemingway je užival v veselih družbah. Na sliki ga vidimo s španskimi prijatelji v mestu Pamplona, ki ga je nekoč uporabil za prizorišče romana »Fiesta«. Po dolgih letih je opravil spominsko romanje v to mesto, kar je z znanci veselo proslavil, a za zaključek je celo pobiral prispevke za neutrudnega kitarista.

Kakšen nesmisel! Telefonično sva se dogovorila za sestanek ob petih v njegovem stalnem hotelu »Floridabar«. Bil sem zgoden in sem si lahko ogledal prostor. Bil je prijeten, a največja znamenitost so bile Hemingwayeve slike na steni, kako uničuje najbolj proslavljeno pijačo »Florida-bara«, imenovano »Hemingway-Daiquiri« ali »Papa Doble«. Pijača, ki so jo mešali po receptu slavnega ameriškega pisatelja, je bila iz dveh in pol delov »Bacardi White Label« ruma, soka dveh limon in šestih kapljic maraskina, zmešano z električnim mikserjem in v ledu, da se je iz nje kadilo od

mrza, ko so jo točili v velike kozarce.

Hemingway je prišel. Bil je v kratkih kaki hlačah s starim nemškimi vojaškimi pasom, ki se je na njem še vedno bralo »Goot mit uns«, v platneni srajci in z usnjenimi opankami na golih nogah. V temnih lasih so se mu že svetlikale sive lise, nosil je široke brke, a golo brado. Videti je bil silak. Meril je 183 cm in tehtal okoli 100 kg. Bil je širok čez pleča in s čvrstim prsnim košem. Kazal je malo trebuščka, a še vedno ni bilo moč govoriti o zalitosti, o čemer so pričale tudi močne mišičaste roke. Iz njega je kar izžarevala veselost in zadovoljstvo. Najprej je pozdravil

Hemingway je užival v veselih družbah. Na sliki ga vidimo s španskimi prijatelji v mestu Pamplona, ki ga je nekoč uporabil za prizorišče romana »Fiesta«. Po dolgih letih je opravil spominsko romanje v to mesto, kar je z znanci veselo proslavil, a za zaključek je celo pobiral prispevke za neutrudnega kitarista.

godbenike, zatem točaje, nazadnje je pristopil k meni, mi stisnil roko in dejal: »Dobrodošli v brlogu mladih levov!« Točaj je postavil pred naju dva velika kozarca z daiquirijem. »To je zadnji uspeh mešalcev daiquiri pijače.« je dejal Hemingway. »Nekoč sem jih v enem večeru uničil šestnajst!«

»Te velikosti?«

»To je rekord lokala,« je pojasnil eden izmed točajev.

Hemingway je okusil pijačo, jo stropovnjaško povaljal v ustih in potem počasi pogoltnil. Čez hip me je pogledal: »Hotchner! Ime je nekam sumljivo. Od kod pa ste?«

»Iz St. Louisa. Ga poznate?«

»Moje prve tri žene so bile iz St. Louisa.« Zalostno je odkimal z glavo. »V tem mestu je samo en dober človek, ki ni moral iz mesta. Mati moje druge žene.«

Točaj je postavil pred naju na točajno mizo krožnik z morskimi raki. »Pred leti,« je začel Hemingway, »sem ustanovil kraljevi red jedcev morskimi rakovi. Hočete pristopiti?«

»Rad. Kaj moram storiti?«

»Clani radi jedo tudi glave in repe.« Odgriznil je raku, ki ga je držal med prsti, glavo in jo z užitek hrustal. Pogumno sem ga posnemal, odgriznil glavo, a hrustal je nisem prav nič z užitek. »Polagoma se boste privadili,« me je tolačil Hemingway, »in potem ne boste mogli več tega opustiti.« Točaj je prinesel dva polna kozarca daiquirija in pismo za Hemingwaya, ki je pogledal samo naslov pisca in vtaknil pismo v žep: »Neki prijatelj, Bask,« je pojasnil. »Zelo pogosto piše, a vsako pismo konča s stavkom: pošlji mi denar!«

Govorili so in še vedno pripovedujejo, da so ga ženske občudovale. Ta glas ni samo posledica njegovih starih žena, temveč tudi dejstvo, da so ga pogosto obkrožale najbolj znane žene svetovnega slovesa. Njegove prve tri žene so bile iz istega mesta — St. Louisa. V dvajsetem letu se je poročil s prvo — Hadley Richardson (na sliki levo zgoraj). Druga (na sliki z njim) je bila Pauline Pfeiffer, s katero je preživel vrsto lepih let mladostnega Pariza, ko je začel v njegovem krogu nastajati pojem »izgubljene generacije«. Zadnja iz St. Louisa (na sliki desno zgoraj) je bila časnikarka Martha Gelhorn. Zanj je sodil, da je preveč odlična. O zadnji — Mary — in še drugih bomo pisali prihodnjic.

FINANČNI MINISTRI — ŽENE

V Franciji so z anketo ugotovili, da v 62% odločajo o uporabi družinskega proračuna žene, medtem ko moške lahko soodločajo samo pri večjih nakupih (nov avtomobil, nova hiša ipd.). Sicer nič nenavadnega, a vseeno zanimivo, ker pravijo, da so vodilo kupno moč začele predstavljati žene v Franciji šele po zamenjavi frankov.

STARŠI IN ŠOLA

Pred dnevi so na polulski šoli v Celju ustanovili društvo prijateljev mladine. Ustanovnega razgovora se je udeležilo veliko staršev, ki so ob tej priložnosti govorili o številnih problemih sodobne družine: o predšolskem in šolskem varstvu, o šolski prehrani v katero je na polulski šoli vključenih nad 90 odstotkov šolobiskujočih otrok, o učnovzgojnih uspehih, o poklicnem usmerjanju in podobno. Dogovorili so se, da bodo jeseni začeli s predavanji o vzgoji, potku in varstvu otrok. Glede slednjega pa so sklenili, da bodo — glede na to, da v šoli ni dovolj prostora — pošiljali otroke v varstveno vzgojno ustanovo v Jurčičevo ulico. Izvolili so tudi sedemčlanski upravni in tričlanski nadzorni odbor.

Zakrinkana vojna

VOHUNSKÉ ZGODBE IZ II. SVETOVNE VOJNE

(21)

Ta nadaljnji člen je trdil zase, da je telovadni učitelj. Zaslüševalci so ga zato malo zahtevali in kmalu jim je povedal marsikaj, kar ni bil s telovadno ni imelo nobene zveze, a je z vojniskovalcem močno koristilo.

Lov, ki sta ga opravljali skupaj vojaška in civilna policija, je trajal nekaj mesecev in je bil zelo uspešen.

Magisa so vrnili kanadskim vojaškim oblastem in kasneje ga ni videl nihče več. Toda podpolkovnik je živel stalno v prepričanju, da se je spremenil in verjetno dobro izkazal v boju. Kar pa zadeva Strah Soha, je povsem svobodno. Nekaj časa je še sodeloval s podpolkovnikom, a ne s hrabrostjo in poštenjem. Postal je plačan ovaduh in je od časa do časa prinašal koristna obvestila. Toda na pošteno pot ga ni bilo več mogoče spraviti. Kmalu se je spet pregrešil proti zakonom in so ga znova zaprli v zapor.

STROKOVNI IZPIT VOHUNSTVA

V prvi svetovni vojni so povprečni državljani zasmehovali mlade moške v civilu, ker so jih šteli za bojazljivce, ki si ne upajo v boj za domovino, a v drugi svetovni vojni je bilo že precej drugače, ker so mnogi vedeli, da je marsikateri civil bolj odločen za znago kot deset vojakov. Razen tega je civilno prebivalstvo trpelo zaradi bombardiranja včasih še huje kot vojniki na bojišču. Toda kljub temu se je prijavilo, da so — večinoma matere padlih vojakov — ozmerjale zdrave, krepke mladence,

ki so se sprehajali v civilu v bogati četrti West End in na videz sploh niso vedeli, da je vojna. Toda večina teh mladih mož je opravljala čisto posebne naloge. Bili so vohuni.

Kdorkoli je le nekoliko vedel o njihovih nalogah, jih je moral občudovati. Pravzaprav zasluži vsak vohun, za kogarkoli že dela, priznanje, če že ne drugače, vsaj za hrabrost. Drugače je, če je nekdo hraber med svojimi ljudmi in spet drugače je, biti hraber v popolni osamljenosti, ko lahko človeka izda ena sama nepremišljena poteza ali beseda, čisto navaden državljan, v trenutku, ko je potrebna neprekinjena previdnost — celo v spanju — da ne bi spregovoril v sanjah v materinem jeziku in se izdal. Nihče, ki ni preživel več časa med vohuni, ki mu ni bilo nikoli potrebno bežati pred zasledovalci, ne more razumeti, kaj pomeni, če mora biti nekdo nenehno previden, ko ne ve, če ga bo neznanec, ki se približuje od zadaj, prijateljsko potrepjal po ramenu ali pa ga bo sunil s pištolo pod rebra in aretirjal.

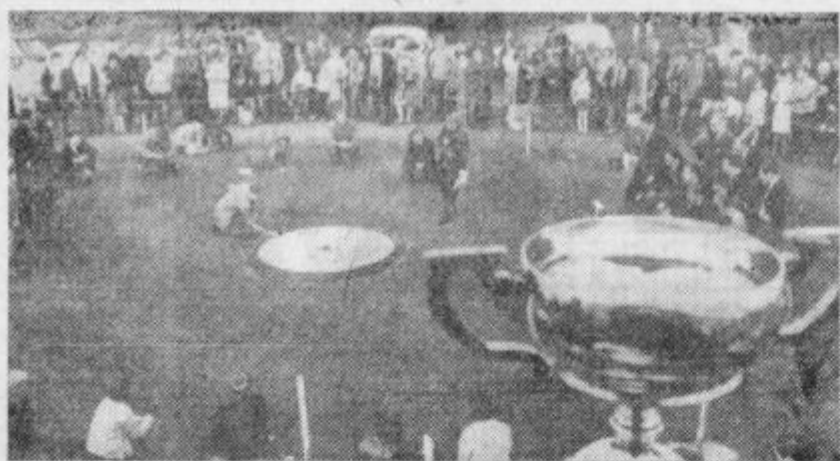
Vohuni, ki so bili v službi britanske vlade, so morali biti predvsem mladi in zdravi. V večini primerov so morali na »sovražnikovo ozemlje skočiti ponoči s padalom, a ko je človek prešel štirideseto leto, je običajno že preveč tog, da bi se znašel in premagal razne ovire na zemljišču, ki je bilo večinoma vse drugo kot prijetno sprehajališče. Mnogi vohuni so bili po rodu iz tujine. S padali so pristajali v domovini, pogosto celo zelo blizu svojega rojstnega kraja. Zato so morali mnogim pred odho-

dom opraviti plastične operacije, da bi jih znanci in sorodniki ne spoznali. Britanski vohuni pa so morali dobro poznati Evropo in vsaj en evropski jezik, da bi lahko ravnali kakor domačini.

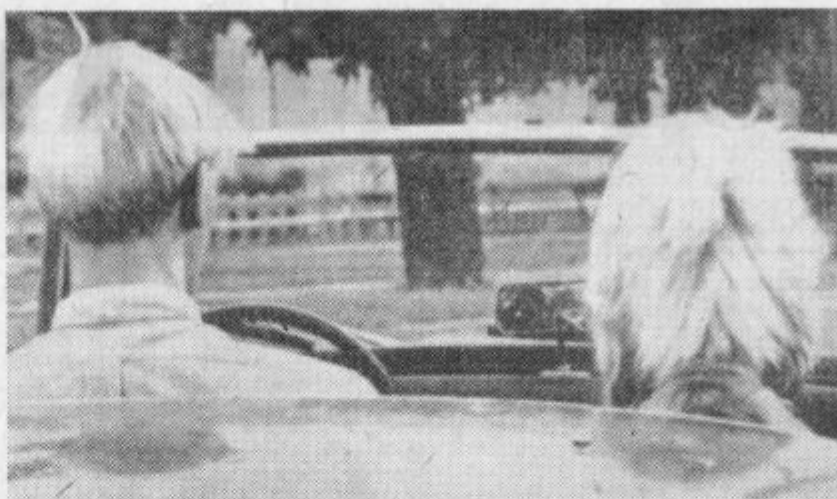
V nekajmesečnem šolanju so se vsi izurili v skokih s padalom, naučili so se ravnati z različnimi eksplozivi in podobnimi veščinami, ki jih nujno potrebujejo vohuni. V vohunskih šolah so se učili tudi umetnosti spreminjanja zunanjskega videza, ubijanja odraslih ljudi, da ob tem ne povzročijo niti najmanjšega hrupa, ravnanje z vsemi vrstami hladnega in strelnega orožja, upravljanje z radio-telegrafskimi napravami, upravljanje nevidnega črnila, fotografiranje in spominsko shranjevanje značilnosti okolja in objektov. Pouk je temeljelo na telesnem in duševnem naporu in zmogli so ga le nekateri. Opraviti so morali vrsto izpitov in preizkusov, a hkrati so morali dokazati izreden čut za vestnost. Nihče ni smel popiti ni kapljice alkohola čez mero in nihče ni smel ineti deklet ali žene.

Kljub neverjetno naslednjim pripravam je Velika Britanija nekaj časa izgubljala ogromno svojih vohunov. V operaciji, ki je znana pod imenom »England Spiel« (angleška igra) je gestapo polovil večino nizozemskih vohunov. Angleži so sicer zvedeli, da je ta uspeh gestapa posledica izdaje, ker se je kljub vsej pozornosti v skupino vrnil nemški obveščevalec. Toda nekatere napake so naredili tudi angleški obveščevalci po lastni krivdi in večina njih je morala neprevidnost plačati s smrtjo. Vodstvo je že začelo dvomiti, če je takšno tveganje sploh še koristno, kajti desetodstotno tveganje še gre, nesmiselno pa je pošiljati sposobne ljudi v smrt, kadar je razmerje ena proti sto. Takrat se je nekdo domislil, da bi mogli pripravljeno angleških vohunov pred odhodom preskusiti angleški protiobveščevalci. Tako so uvedli v angleško vohunsko šolanje neke vrste strokovne izpite.

Izdveh perspektiv

CASST ANGLÉSKEGA NOGOMETA JE REŠENA. PO ZASLUGI IZOSTRENEGA PASJEGA VOHA SE PRIPRAVE ZA SVETOVNO PRVENSTVO V ANGLIJI NEMOTENO NADALJUJEJO. SKRIVNOST O UKRADENI DRAGOCENI TROFEJI (POKAL NA SLIKI LEVO) JE NAMREČ RAZVOZLAL — POTEM KO SO JO VEČ KO MESEC DNI RAZVOZLAVALI — CISTO NAVADEN ČUCEK. POKAL JE NAMREČ »ODKRIL« V NEKEM GRMU. ZANIMIVO PRI VSEM TEM JE, DA PSA NISO NAGRADILI, KAJTI NAGRADO SI JE LASTIL NEK VISOK NOGOMETNI FUNKCIONAR, A SLEDNJC SO JO VENDARLE DODELILI LASTNIKU ZVEDAVEGA PSICKA.

KDO JE OČARLJIVA BLONDINA OB VOZNIKU? NE, NE, ZMOTILI STE SE! TO NI NOBENA IZMED ZNANIH FILMSKIH ZVEZD, TEMVEČ JE PES (ZARES MOSKEGA SPOLA!) AFGANSKI BLONDINEC, KI GA KLICEJO BELDEN, SE PONOSNO VOZI POLEG SVOJEGA GOSPODARJA IN SE NITI NE ZMENI, ČE SE KDO ZACUDENO OZIRA ZA NJIM. KAJ BI SE TUDI, SAJ NI RECENO, DA BI MORAL VSAK PES ŽIVETI PO PASJE!

»LJUDJE SO LAHKO STRASNI«, PRAVI MAI KY, ZENA JUZNOVIETNAMSKEGA DIKTATORJA, KI SO MU PO VSEJ VERJETNOSTI STETI DNEVI. PRI TEM, KOT KAZE, SAMA NI DOSTI BOLJSA. ZATRJUJE NAMREČ, DA POTEKNE PISTOLO IN USTRELI, SE PREDEN LAHKO KDO SPREGOVORI NJENO (ZE TAKO KRATKO IME. NEKOC JE BILA STEWARDESA, ZATO BI IMELA RAJE, DA BI NJEN MOZ (CE BI ZE MORAL) UMRL KOT LE-TALEC KAKOR KOT POLITIK.

DOMACE GORE CVET: BEBA LONCAR, KI IGRA V NEKEM FILMU V RIMU SVOJO TRETJO GLAVNO VLOGO. CE BI SO DILI PO ZUNANJOSTI, BO MORDA USPELA.

Neutrudljivi Charlie

V STUDIJU PINWOOD BLIZU LONDONA SNEMA CHARLIE CHAPLIN »SVOJ« FILM »GROFICA IZ HONG KONGA«. SOPHIA LOREN IN MARLON BRANDO, KI JU JE IZBRAL ZA GLAVNI VLOGI, UMIRATA OD SMEHA, KO JIMA CHARLIE KAZE, KAKO NAJ ODIGRATA POSAMEZNE PRIZORE. BRANDO JE CELO DEJAL: »NAJVEČJA SKODA TEGA FILMA JE, DA CHARLIE NE MORE ODIGRATI VSEH VLOG SAM«. TODA KLJUB VSEMU LE ODIGRA MAJHNO VLOGICO. NA SLIKI GA VIDIMO, KO RAZLAGA SOPHII PRIZOR Z MODRCOM, KAJTI HONGKONGSKA GROFICA JE DOBILA MODERNO PERILO, PA NE VE, KAM BI S CIM. MEDTEM KO JI CHARLIE KAZE, KAKO POMERJA MODRCEK ZENSKA, KI GA SE NI NIKOLI VIDELA. SEVEDA SOPHIA NE MORE ZADRŽATI SMEHA. TODA CHARLIE PRAVI, DA TA FILM NI KOMEDIJA, TEMVEČ ROMANCA, ZABAVNA KO SAM HUDIC!

Beq iz Gonarsa

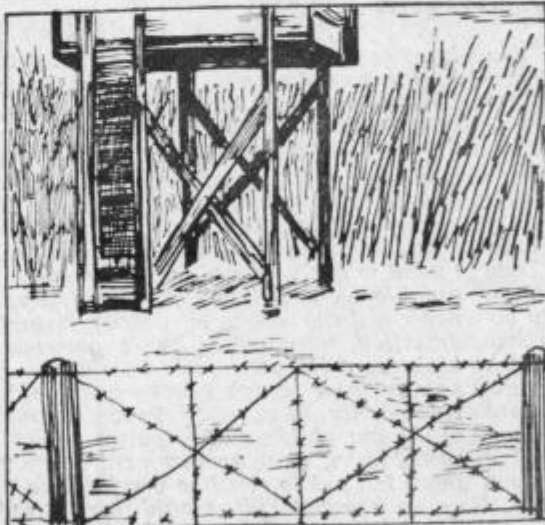
PO IVANU BRATKU IZ »SPOMINOV NA PARTIZANSKA LETA«

55. Na enem izmed sestankov so se domeni, da bodo pobegnili, ko bo rov segal približno petnajst metrov v koruzo. To je bilo potrebno zaradi večje varnosti, pomenilo pa je hkrati še nekaj dni dela več.

56. V soboto, 21. avgusta, je eden izmed tovarišev sporočil ostalim razburljivo vest: Okrog taborišča so začeli žeti koruzo, ki je bila nujno potrebna za kritje. Brez nje bi begunci pomolili glave na čistino, naravnost pred sovražnikov mitraljez.

57. Kaj naj stori? V nedeljo so dela na polju počivala, v ponedeljek pa bo prav gotovo padla koruzo tudi na njivi, kjer naj bi se begunci prikopali na dan. O tem ni bilo niti najmanjšega dvoma. Morali so se naglo odločiti.

Mala križanka

VODORAVNO: 1. gosta sladkorna raztopina; 6. kraj v južni Italiji; 8. udarec z nogo; 9. reka v Rusiji; 10. naziv za vrsto avtomobilov tovarne Tomos v Kopru; 11. kradljivec, ropar; 12. vprašalnica; 13. vrsta zelenih trajnic; 14. čisti kalcijev glinec; 16. ime filmskega igralca v filmu, Črni tulipan.

NAVPIČNO: 1. strmota; 2. evropski narod; 3. egiptansko sončno božanstvo (daljša oblika); 4. francoski nedolčni člen; 5. ferment; 6. črta ali pas, kjer se dotikata kopno in morje; 7. zbor osmih pevcov; 11. francoski filmski komik; 13. zemeljska ožina na Malaki; 15. pičja starih Slovanov.

1	2	3	4	5
6				7
8			9	
10			11	
12			13	
14		15		
16				

CELJSKI TEDNIK

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: Celje, Gledališka ulica, poštni predal 161, TELEFON: 23-69. — UREJUJE uredniški odbor. ODGOVORNI UREDNIK Drago Hribar. — Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL Celje. Izhajal je kot »Nova pot«, »Na delo«, »Nase delo« (1945), kot »Celjski tednik« (1948-1950), nato kot »Savinjski vestnik« (1950-1954) in od 1955 ponovno kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1966 so za USTANOVILE občine Celje, Laško, Mozirje, Sentjur pri Celju, Smarje pri Jelšah in Zalec. — Tednik IZHAJA ob petkih. IZDAJA: Zavod za informacijsko službo Celje. TISK IN KLISEJI: »Celjski tisk«. — Cena: posamezna številka 50 par (50 din), letna naročnina 20 (2.000) din, polletna 10 (1.000) din. Tujina 40 (4.000). — TEKOČI RACUN: 597-3-227.